

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ

OBCE SOKOLSKÉ

ROČNÍK XXXXIX.

CHICAGO, ILL., 15. ŘÍJNA, 1926.

ČÍSLO 6.

Jaroslav Borotinský:

AMERICKÝM BRATRŘÍM.

Junácké, bratrské pozdravy letí
v horoucích tužbách k Vám přes moře v dál,
vzhůru k nám pod prapor, zámořské děti,
volá Vás bratrstvo: ku předu dál . . .

Tisíce jásavých výkřiků plane,
tisíce praporů v zlatu se chví,
v hromové písni zas národ náš vstane
doma, že u nás jste šťastní a svi . . .

Otčina mateřská vítá Vás, zdraví,
nadšením zaplane ulice kruh,
do vlny jásotu, do moře slávy
v objetí bratrském spočine druh.

Oceán za Vámi — zde česká matka
zřít bude s radostí každý Váš dech,
v plamen lásky ať blaho Vám natká,
na půdě rodných niv, svobodných Čech.

Odkazy velikých myšlenek hoří,
úsměv hvězd praporů zajásal v svět,
vytrysklo bratrství, přes délku moří
v objetí splynem si — Sokolstvem vpřed!

DROBNOSTI ZE SLETU.

Američtí Čechoslováci u presidenta T. G. Masaryka.

Američtí Čechoslováci, kteří přijeli do staré vlasti na VIII. Slet Vsesokolský v Praze, byli pozváni dne 2. července na hrad, k návštěvě presidenta T. G. Masaryka. Recepce odbývala se ve španělském sále a zúčastnilo se jí celkem asi osm set krajanů ze všech částí Spojených Států Severoamerických.

Když všichni návštěvníci vešli do sálu, tu vstoupil p. president, jehož jménem amerických krajanů uvítal krátkou řečí p. Bernreiter a odevzdal mu při té příležitosti také americký odznak. Po něm oslovil p. presidenta starosta Americké Obce Sokolské, br. Plaček, a pak hlavní správce Slovenské Tělocvičné Jednoty br. J. Zeman. Pan president přijal oslovení ta s radostným úsměvem ve tváři a odpověděl takto:

“Milí hosté a přátelé z Ameriky! Srdečně vás vítám a děkuji vám za to, že přišli jste se podívat, co děláme a jak pokračujeme v té naší mladé republice. Těším se, že přišli jste v počtu tak velikém, abych alespoň částečně mohl vám odplatit pohostinství, jehož jste mi tak štědře poskytovali, když jsem byl u vás.”

Po krátké této odpovědi byli p. presidentovi představení američtí krajané jeden po druhém. S každým promluvil několik slov a potřásl mu ruku. Mnozí připomněli mu doby, kdy dlel v Americe. Při té příležitosti podávány byly zákusky a občerstvení.

Oslava dne americké neodvislosti v Praze.

Den 4. července, památka prohlášení neodvislosti Spojených Států Severoamerických, oslaven byl neobyčejně důstojně letošního roku.

Slavnosti pořádány byly za protektorátu Národní Rady Československé Klubem Amerických Čechoslováků v Praze. Již v 9 hodin ráno začala hrát lázecká kapela na Masarykově nábřeží, kam shromáždilo se množství Čechoameričanů. V půl desáté vytažena byla na žerď na petřínské baště vlajka americká. Za půl hodiny na to pak zahájen byl slavnostní program ve velkém sále na Slovanském ostrově. Při té příležitosti promluvil L. Einstein, americký vyslanec v Praze, V. Beneš, předseda Americké národní rady československé, Jan Červenka, předseda Národní Rady z Chicaga, poslanec A. Prokůpek a br. Josef Plaček, starosta Americké Obce Sokolské. Po jejich proslovech přečetla sl. A. Šimková prohlášení neodvislosti. Na to následoval zpěv Sdružení Pražských Učitelů. Ludvikova hudba zahrála národní hymnu americkou. Večer pak odbýván byl společenský večer ve velkém sále Slovanského ostrova. Účinkovali Jarm. Novotná, člen opery Národního Divadla, Marie Heinzová, operní pěvkyně, prof. Rudolf Průša, virtuos na piano, Váša Chmel, koncertní zpěvák, Josef E. Čapek, virtuos na housle, Ant. Kandrt, člen Vinohradského Městského Divadla, Karel Hašler, Vlasta Burian, Lida Theimerová, člen divadla “Rokoko” a Marica Zlatarjeva. Po vyčerpání bohatého programu odbývala se taneční zábava.

Zahraniční hosté o sletu.

Letošní slet vsesokolský přivedl do Prahy nebývalé množství zahraničních hostů, většinou významných osobností. Byli zde zástupci cizích vlád, delegace různých velkoměst evropských, množství žurnalistů, zástupci různých tělocvičných organizací, mnoho vyni-

kajících mužů činných v politice, osvětě, školství, obchodu a pod.

Z cizích vlád vyslaly buď zvláštní delegace anebo se daly zastoupiti zdejšími svými vyslanci nebo konsuly vlády těchto států: Brasilie, Chile, Dánsko, Egypt, Španělsko, Spojené Státy severoamerické, Finsko, Francie, Velká Británie, Řecko, Japonsko, Litva, Nizozemsko, Polsko, Rumunsko, království SHS. a Švédsko. Cizích žurnalistů, mezi nimi naši osvědčení zahraniční přátelé, jako je pan Wickham Steed, Stefan Graham, profesor Eisenmann, profesor Steiner atd., navštívilo slet celkem 106 se 14 dámami, a jako zástupci cizích zahraničních listů dostavilo se dalších 30 žurnalistů, kromě celé řady zdejších stálých dopisovatelů zahraničních orgánů. Zastoupeny byly světové listy z těchto států: Amerika, Anglie, Belgie, Bulharsko, Dánsko, Finsko, Francie, Itálie, Jugoslavie, Litva, Lotyšsko, Nizozemí, Norsko, Polsko, Španělsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Švédsko, Švýcarsko a Německo.

Obci hlavního města Prahy byly pozvány všechny sprátelené municipality měst zahraničních a z těch se dostavily delegace měst: Kodaně, Paříže, generální rady Seineské, Verdunu, Londýna, Athén, Varšavy, Bukurešti, Lublaně, Bělehradu, Ženevy a j.

Jako hosté Československé Obce Sokolské byli zde kromě oficiální delegace Americké Obce Sokolské a Slovenského Sokola v Americe, a kromě našich spolupřátelů bratří Jihoslovanů, zástupcové Svazu ruského Sokolstva, dále gymnastických organisací zahraničních: Belgie, Velké Británie, Finska, Francie, Lužice, Holandska, Polska, Rumunska, Švýcar, Ukrajiny, Dánska a Lotyšska.

Rozloučení s americkými Čechoslováky v Brémách.

Dne 13. září večer, před odjezdem lodí George Washington bylo společně všemi československými krajanskými spolky v Brémách za součinnosti konsulátu pořádáno rozloučení s vracející se poslední výpravou amerických Čechoslováků ze sletu.

V pěkně dekorovaném sále "Concordia" sešlo se na 500 krajanů brémských a amerických. Přítomni byli konsul p. Ond. Pukl s celým personálem konsulátu, všichni funkcionáři všech čl. spolků brémských a na 200 amerických Čechoslováků s vůdcem výpravy Buriánkem.

Jménem brémské kolonie rozloučil se krajan Hoffmann procítěnou řečí. Veselý zábavní program, výborná česká muzika a tanec pobavil hosty i místní kolonii do pozdních hodin.

Tento československý večírek, první toho rozsahu v Brémách, k jehož zduaru přičinily se všechny spolky brémské čl. kolonie bez rozdílu politického přesvědčení, byl důstojným rozloučením Američanů se sletem sokolským a jest důkazem, jak upřímná společná práce našich krajanů v zahraničí může býti vydatnou propagační složkou v cizině.

Sokolská omladina o sletu.

Význačnou pro poslední slet všesokolský jest účast sokolské omladiny, která nejenom počtem, nýbrž i výkony byla velice patrnou, velice důstojnou a dávala jistě velice dobrou naději do budoucna, až dospěje dorost, až tvořiti bude nové řady dospělých sokolů. Organisace, která má takový dorost, jistě nemusí se báti své budoucnosti, nýbrž ji hleděti radostně a s nadějí vstříc.

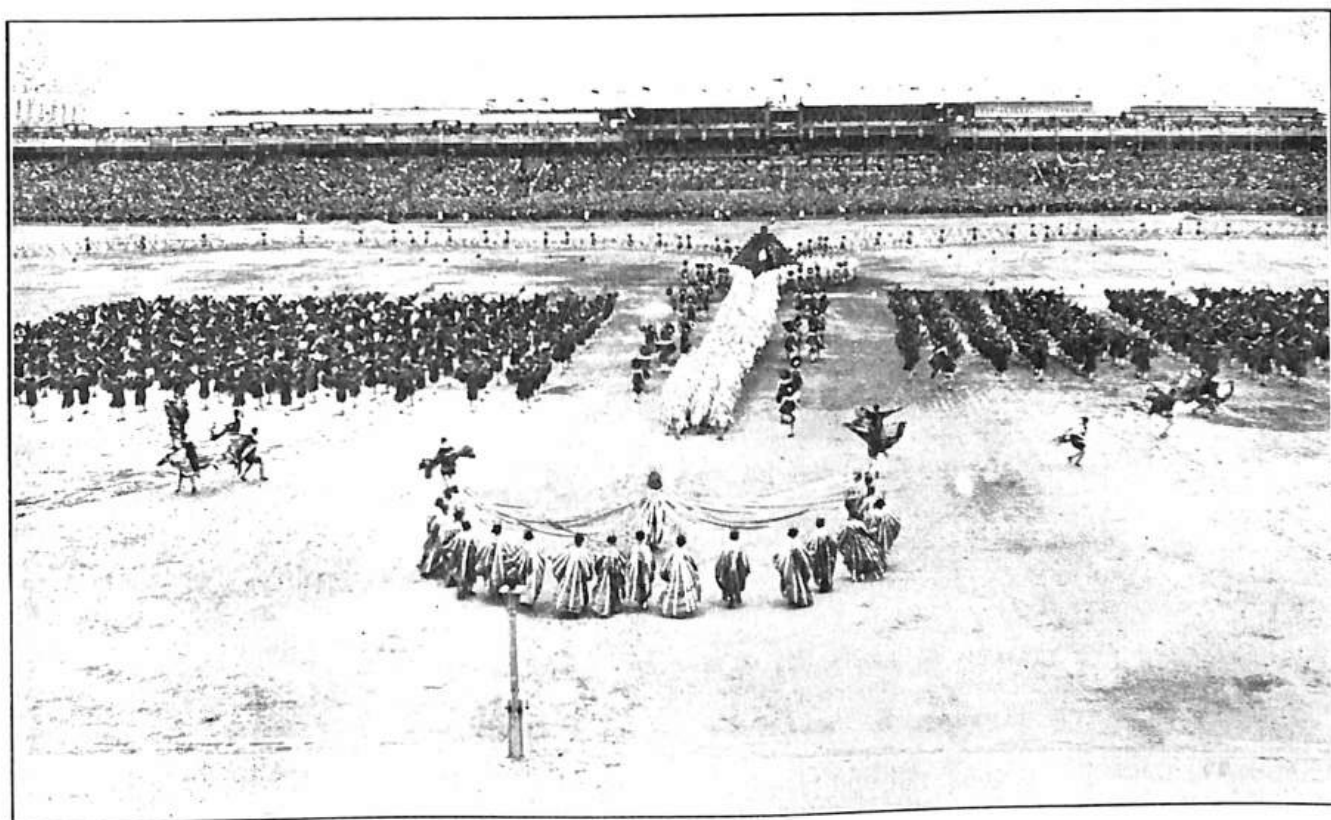
V neděli dne 6. června zaujali pozornost Prahy středoškolsí studenti svým velkolepým průvodem Prahou.

Zakončením průvodu byla návštěva na hradě, kde studentstvo vzdalo presidentu republiky svůj hold. Odpoledne odbývalo se veřejné cvičení středoškolského studentstva. Při prostných hochů a dívek nižšího oddělení zúčastnilo se 3597 žáků a 1844 žákyň. Prostná byla dílem Sekce pro tělesnou výchovu při Ústředním spolku čs. profesorů v Praze a hudební doprovod napsal Karel Matějovský. Následovalo pak cvičení závodních družstev — zvláštní vystoupení kraje pražského a královéhradeckého. Na prostných dívek vyššího oddělení podílelo se 3664 dívek. Cvičení sestavily prof. Božena Stýblová a Františka Šprdlíková, hudební doprovod obstaral Karel Pospíšil. Po nich vystoupilo 5019 žáků vyššího oddělení v prostných, které sestavil prof. Skála z Brna. Doprovod byl od Karla Pospíšila. Vystoupení skončeno bylo poutou státní vlajce.

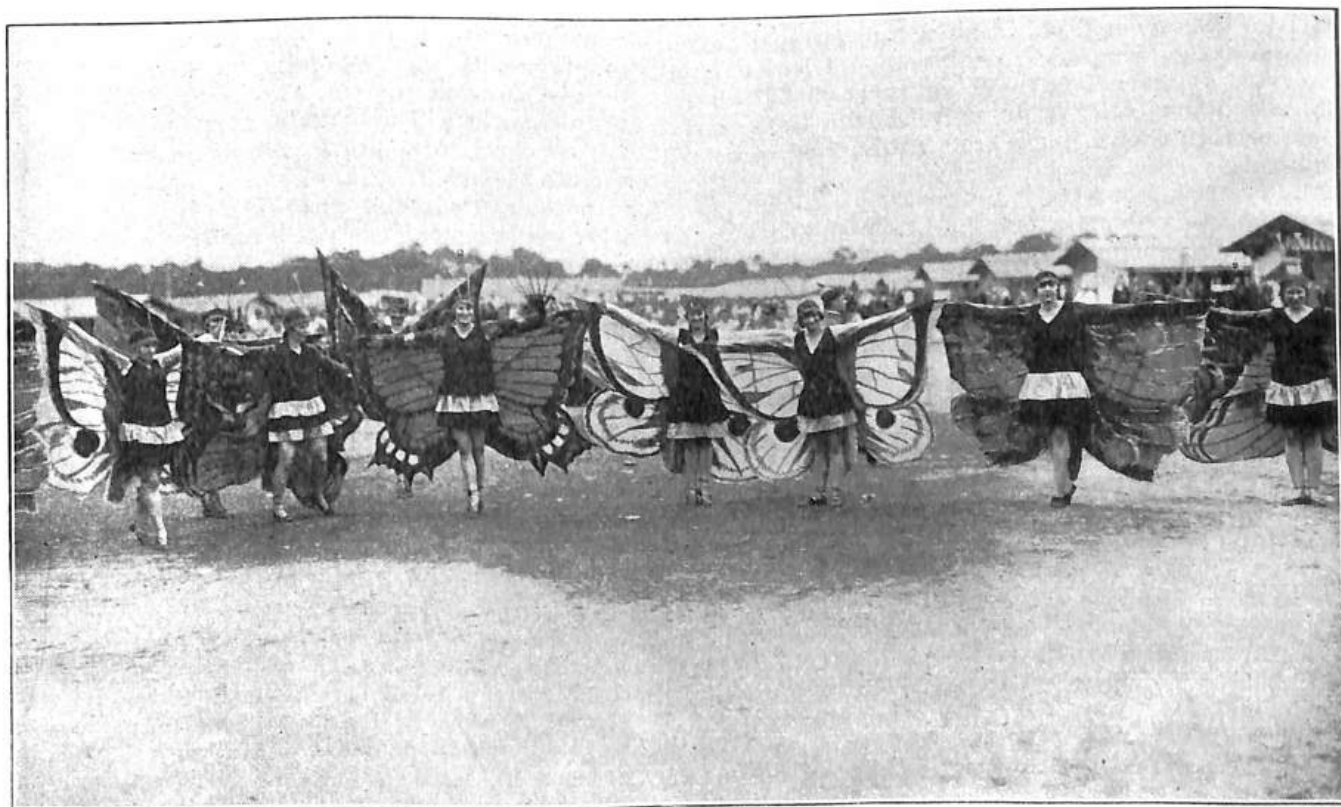
Den 13. června, neděle, byl dnem sokolského žactva, veřejného cvičení žactva pražských a okolních žup. Od roku 1912 vystupuje sokolské žactvo z Prahy a okolí při slavnostech předsletových. Poprvé vystoupilo při šestém sletu všesokolském v roce 1912 v celkovém počtu 4781, podruhé v r. 1920 v počtu 1809 a letos po třetí přes 10,000 dětí se zúčastnilo. Při veřejném cvičení odpoledne zúčastnilo se v prostných žáků celkem 5,760 žáků od 9 do 14 let. Prostná sestavili bratři Agathon Heller a J. Tábořek, hudební doprovod složil Julius Kalaš. Pro prostná žákyň přihlášeno bylo 6,860 žákyň ve věku od 9 do 14 let. Cvičily prostná, sestavená H. Burgerovou-Dubovou s hudbou Karla Pospíšila. Velmi zajímavými byly závody žáků a to v běhu na chůdách na 60 metrů, v poháněném kole na 150 metrů a v běhu rozestavném 16x50 metrů. V závodech těchto utkali se vítězové z předběžných závodů župních, takže tyto závody byly rozhodovací. Velice pěkné byly tanečky žákyň sestavené Františkou Šprdlíkovou a Marií Provazníkovou, s hudbou Karla Matějovce. Ve hrách žáků a žákyň ve skupinách župních předvedeny byly ve větších celcích ukázky tělesné výchovy pro děti nejvhodnější závody a hry, které působí ku zdravému vývoji tělesnému.

Sokolský dorost tvořil jistě velice důležitou a pěknou součástku sletových slavností. Sokolský dorost vystoupil poprvé v roce 1895 při III. sletu všesokolském v počtu 700 hochů. Od té doby cvičili při dalších sletech toliko dorostenci z Prahy a okolí. Teprve při VIII. sletu v r. 1920 konal se též I. slet československého dorostu sokolského, jehož se zúčastnilo 10,112 dorostenek a 9950 dorostenců. K letošnímu sletu přihlášeno bylo 17,678 dorostenců a 17,497 dorostenek.

První vystoupení dorostu bylo v neděli dne 27. června. Súčastnil se dorost Svazu Jihoslovanského Sokolstva a dorost Č.O.S. v počtu přes 14 tisíc hochů a přes 14 tisíc dívek. Prvním cvičením byla společná prostná dorostenek, jichž cvičilo 14,400. Cvičení sestavila Božena Holečková a hudební doprovod obstaral K. Matějovce. Na to následovalo cvičení jihoslovanského dorostu. Společných prostných dorostenců súčastnilo se 14,400 dorostenců. Cvičení pocházelo od Augustina Očenáška a hudební doprovod od K. Matějovce. Na to bylo cvičení dorostenek v útvech župních. Cvičení bylo vlastní jejich prací a hudba K. Pospíšila. Následoval pak bojový závod dorostenců, I. část, v které je běh na 90 m. s překážkami, zakončený vrhem granátu. Začíná výběhem po šikmé kladině 3 m. dlouhé do výše 1 m., pokračuje ručkováním na laně 4 m. dlouhé, 3

Začátek scény "Kde domov můj."

Motýlci ze scény "Kde domov můj."

m. vysoko nad zemí, přeskok zábradlí 1.20 m. vysokého, přezení hradby 1.80 m. vysoké, odnešení trámu 20 kg těžkého 10 m. daleko, vyšplhání na stožár 4 m. vysoký a vrh granátem.

Dne 29. června odbýval se obrovský, nádherný průvod sokolského dorostu Prahou. Průvod ubíral se na Staroměstské náměstí, kde vzdal hold prezidentu T. G. Masarykovi, který očekával příchod průvodu na zvláštní tribuně před radnici. Přítomni byli také členové vlády a primátor města Prahy, Dr. Baxa s náměstky a členy městského zastupitelstva, jakož i četní hosté. Průvod trval skoro dvě hodiny a podílelo se na něm 12,751 dorostenců se 353 vlajkami a 13,322 dorostenek.

Téhož dne odpoledne na sletišti odbývalo se veřejné cvičení slovanského dorostu sokolského s tímto pořadem: 1. Společná cvičení prostrná dorostenců. 2. Společná cvičení prostrná dorostenek. 3. Cvičení dorostenek v útvech župních, II. část. 5. Bojový závod dorostenců, II. část.

Věru činila se omladina na tomto sletu sokolském, ta mladší, i ta starší tak, že s hrdostí můžeme poukázat na tuto naši naději do budoucna.

Sokolská oslava Husova 5. července.

Slavnost zahájily o 12. hod. hudební sbory sokolské zahráním velebného husitského chorálu "Kdož jste boží bojovníci". Krásně působil chorál s věží Týnského kostela a neméně dojemným byl Prauzův chorál Čechů, pěkně zpívaný sdruženými sokolskými pěveckými kroužky řízením bratra Vymetala.

Mohutně pozvedla se nádherná postava Husova nad sešikovanými zástupy Sokolstva ze záplavy květů a kytic, když k pomníku přistupují členové předsednictva ČOS., výbor ČOS., zástupci žup, zástupci Sokola jugoslávského, ruského, ukrajinského, delegace francouzské, delegace londýnské ve svých bohatých historických úborech. A již za velebného ticha vystupuje na řečnickou tribunu bratr Hiller, který proslovil tuto řeč:

"Bratři a sestry!

Stalo se vědomě a úmyslně, že VIII. slet náš byl položen na památné dny Husovy smrti, kdy podruhé slavíme Husův den, jako svátek svobodné republiky československé.

Sokolstvo již desítky let před naším národním osvobozením, každoročně Husovými oslavami burcovalo svědomí našeho lidu. Pro nás neměl Hus jen význam národní a literární, nestavěli jsme před oči našeho lidu jen jeho mučednickou smrt, ale především jeho život, jeho úsilí a hledání pravdy, chtěli jsme, aby náš národ čerpal z jeho krásného příkladu novou sílu ku práci, odvahu k dalším obětem a povzbuzení v malomyslnosti.

Hus žádal, aby každý člověk žil v souhlasu s ideály, které zastává a vyznává; nebyli bychom hodni nazývat se národem Husovým, kdybychom nešli za ním v tomto úsilí celým svým životem, snažením a myšlením.

Totéž nám ukládá i dnes náš zakladatel Tyrš, který budoval Sokolstvo právě podle přímých dědiců Husových, podle Bratrstva husitského, jež za ideály Husovými šlo, za ně bojovalo a umíralo s pevnou, nezlomnou vírou, že pravda zvítězí.

Tato pevná víra v ideu a její konečné vítězství byla zřídlem síly husitských vojsk, činila je nepremozitelnými a zajistila konečné vítězství jejich potomkům.

Jda za Husem, vzepjal se náš národ před 500 lety k největšímu rozmachu své síly, ve jménu Husově začal žít svérázným životem v řadě národů evropských. Se jménem Husovým jsou spojeny všechny mocné touhy a snahy naše po svobodě národní i duchovní, jeho jméno se stalo zdrojem odvahy a odhodlání v zápasech za všechno ušlechtilé, jeho jméno, jeho den, 6. července, musí navždy býti dnem, v němž budeme zpytovat své svědomí, žijeme-li a pokračujeme-li v duchu Husově, připojujeme-li k vnější své svobodě a samostatnosti také svobodu vnitřní, duševní, pramenící z ducha našich dějin, neboť v duchu národních dějin jest smysl současného i budoucího našeho života.

Hledat pravdy, učit se pravdě, milovat pravdu a brániti pravdu, jít za pravdou důsledně, bez dvojakosti mezi vnitřním přesvědčením a vnějším projevem. "Pravda vítězí", toto přesvědčení Husovo i našich husitských předků, bylo přesvědčením všech nejlepších a nejslavnějších vůdců národa: Žižky, Komenického, Palackého, Havlička, Tyrše, Fiegnera, Masaryka.

Totýž smysl našich dějin a nemohlo býti výstižnější heslo napsáno do znaku Československé republiky.

Proto si také vždy 6. července připomínáme a stanovíme, co máme všichni jednotlivě i jako celý národ činiti a jak se řídití vzorem Husovým v řešení nejdůležitějších úkolů a otázek národních, sociálních, náboženských i mravních, které na nás doléhají v dnešních poměrech.

Jako Mistr Jan Hus, stejně přejeme si i my, právo prvenství v naší zemi pro národ Československý, ale také s Husem žádáme, aby toto prvenství v naší zemi plynulo nejen z příkazu zákona, ale aby bylo oprávněno mravně. Chceme, aby náš národ vždycky byl na prvním místě tam, kde jde o uplatnění spravedlnosti, o vyšší kulturní snažení, aby kráčet v čele světového vývoje, spolu s těmi národy, které nejvíce se zasloužily o pokrok, demokracii, o lepší sociální a hospodářské uspořádání lidské společnosti. Proto je naše láska k národu především mravním příkazem, jako byla i Husovi: znamená pro nás lásku ke všem jeho příslušníkům, pokud si lásky zaslouží svým životem, svými skutky.

To byl nacionalism ducha, jímž byl veden Hus, Palacký, Havlíček, Tyrš, Fiegner i Masaryk.

A také těmto snahám dostalo se právě nejjasnějšího výrazu Tyršem a jeho sokolstvem.

Tyršův výrok o věčném ruchu, o věčné touze jíti dál a výš, hesla Tyršova, která se vznášejí na sokolských praporech, tento duchovní odkaz Tyršův pro všechna pokolení pozdější, značí úsilí o lepší mravnost, o lepší uspořádání lidské společnosti, odpovědnost jednotlivce za to, k čemu se hlásí.

Ve smyslu sociálním jest nám náš nacionalism účinnou láskou k těm bratrům, zejména z řad prostého lidu, kteří dosud klesají z pod břemen hmotné bídě. Oni potřebují nikoliv naší soustrasti, krásných slov a projevů, nýbrž rady, pomoci a skutků. Láska skutkem projevovaná, plynoucí z hlubokého pochopení a procítění našeho sokolského bratrství, má v duchu Husova odkazu býti pravidlem našeho denního života.

Ve smyslu kulturním bude se naše láska k národu projevovala v úsilí, aby odstraněna byla bída mravní,

"Vlast" ze scény "Kde domov můj."

"Slunce" ze scény "Kde domov můj."

kteřá vedle bídy hmotné má svůj původ především v nevědomosti, nesnášenlivosti, panovačnosti a sobectví i v nedostatku vlastní odpovědnosti jednotlivců i skupin.

Sokolstvo zdůrazňuje: tělocvik není nám cílem, cvičení naše, jež svému národu a celému světu ukazujeme, jest posvěceno vyššími snahami, vyšším cílem, abychom zdravím a silným tělem umožnili a urychlili také vypěstování zdravého ducha.

Sokolstvo klade stejnou váhu na práci vzdělávací a zavazuje všechny své příslušníky, aby pracovali o svém zdokonalení mravním, aby se poučovali o svých povinnostech k národu i lidstvu ve smyslu opravdového čistého bratrství, ve smyslu ideálů humanitních.

V boji proti mravní bídě se musíme všichni státi po příkladu Husově apoštoly a jako on vésti ke pravdě, hlásati ji, a přinášeti pro ni oběti, abychom tak život svých bratří a tím i život národa a takto i selého lidstva pomáhali činiti krásnějším, šťastnějším, radostnějším a ušlechtlejším.

Sokolstvo zamítá každou nespravedlivou a násilnou nadvládu kterékoli organizace anebo třídy, přičiňuje se o to, aby zápas skupin i tříd byl mírněn u obou stran, aby právu a spravedlnosti stalo se všude zadost. Proto ukládá Sokolstvo všem svým členům, aby se řídili příklady spravedlnosti všude v životě soukromém i veřejném. Stojíc na zásadě úplné svobody svědomí i náboženského přesvědčení, Sokolstvo usiluje o to, aby duch lidský byl oprostěn ode všech pout pověr, aby se mohl svobodně vyvíjet a dosáhnouti i v ohledu mravním nejvyšších met!

Je skutečností neradostnou, že osvobození ducha není v našem národě dosud dokončeno a není v tomto ohledu příliš radostno nejen v národě našem, ale i ve světě kolem nás.

Zdá se, jako by se život spíše vzdaloval od ducha Husova, než se k němu blížil. Ale přes to nejsme malomyslnými a netrpělivými.

Nesmíme ztráceti naděje a oddávati se marnému nářku, nýbrž musíme zvětšit úsilí a práci v mužné důvěře, že pravda zvítězí, byť se i na čas zdálo, že je přemožena, věřice, že poctivé usilování lidí dobré vůle určitě dojde svého cíle.

Z velikého mravního odkazu Mistra Jana Husa, ze skálopevné víry jeho ve vítěství pravdy můžeme čerpati nadšení, síly a růst pravé svobodě ducha, neboť jen z ní může vzejít osvobození našeho národa i postrázení kulturní a sociální jako dovršení našeho osvobození politického.

Nejpřednější naší povinností v současné době jest převychovati se, ucelit, vzbudit v sobě mravní opravdovost a rozhodnost Husovu a našich předků, kteří šli za ním v dobách zlých i dobrých.

Opravdovost v životě soukromém i veřejném, jest program, který musí proniknouti do duší všech našich bratří a sester, program to, který může a musí sjednotit a spojit v jednom táboře všechny lidi dobré vůle i když se v jednotlivostech a třeba i v podstatě svých světových názorů rozcházejí.

Jestliže vzpomínáme dnes, znovu vroucně Husa věčně živého v našem svědomí, v národních ideálech a ve všelidském snažení, vzpomínáme především jeho opravdovosti, ve které ho chceme následovati důsledně a nesmlouvavě a kladouce věnce, prohlašujeme, že za všech okolností zůstaneme věrni sobě, pravdě a spravedlnosti, cílům to, které Mistr Jan Hus posvětil oběti svého čistého života. Bratři a sestry, slibuji to

svému národu, jehož blaho a štěstí jest naším cílem nejdražším, za vás všechny a za všechno Sokolstvo!"

Slova jeho, nehledaná a přesvědčivá, nesla se celým náměstím a jistě každý odnášel si v srdci přání, aby slova jeho našla ohlasu. V hlubokém dojmutí položili pak své věnce Obec Sokolská, delegace londýnská a zástupci Jugoslávského Savezu k té spoustě věnců a kytic, jež před tím k pomníku uložili: Karlova universita, Čeští evangelici, Církev československá, Obec legionářů, Svaz úřed. organizací, Volná Myšlenka, Ústřední škola dělnická, Ústřední spolek čes. žen, Vysoké učení technické, Spolek profesorů, jednot učitelských a žurnalistů, a j.

Zapěním chorálu "Kdož jste boží bojovníci" a hymen našich, jež pěl celé to množství lidu, na náměstí shromážděné, slavnost skončila.

Karel Vaníček.

Radostné dny příprav k VIII. všesokolskému sletu zatemněny byly nenadálou bolestnou zprávou o smrti jednoho z nejpřednějších činovníků sokolských, br. Karla Vaníčka, jenž zemřel dne 23. června 1926, tedy jenom asi deset dnů před zahájením hlavních slavností sletových.

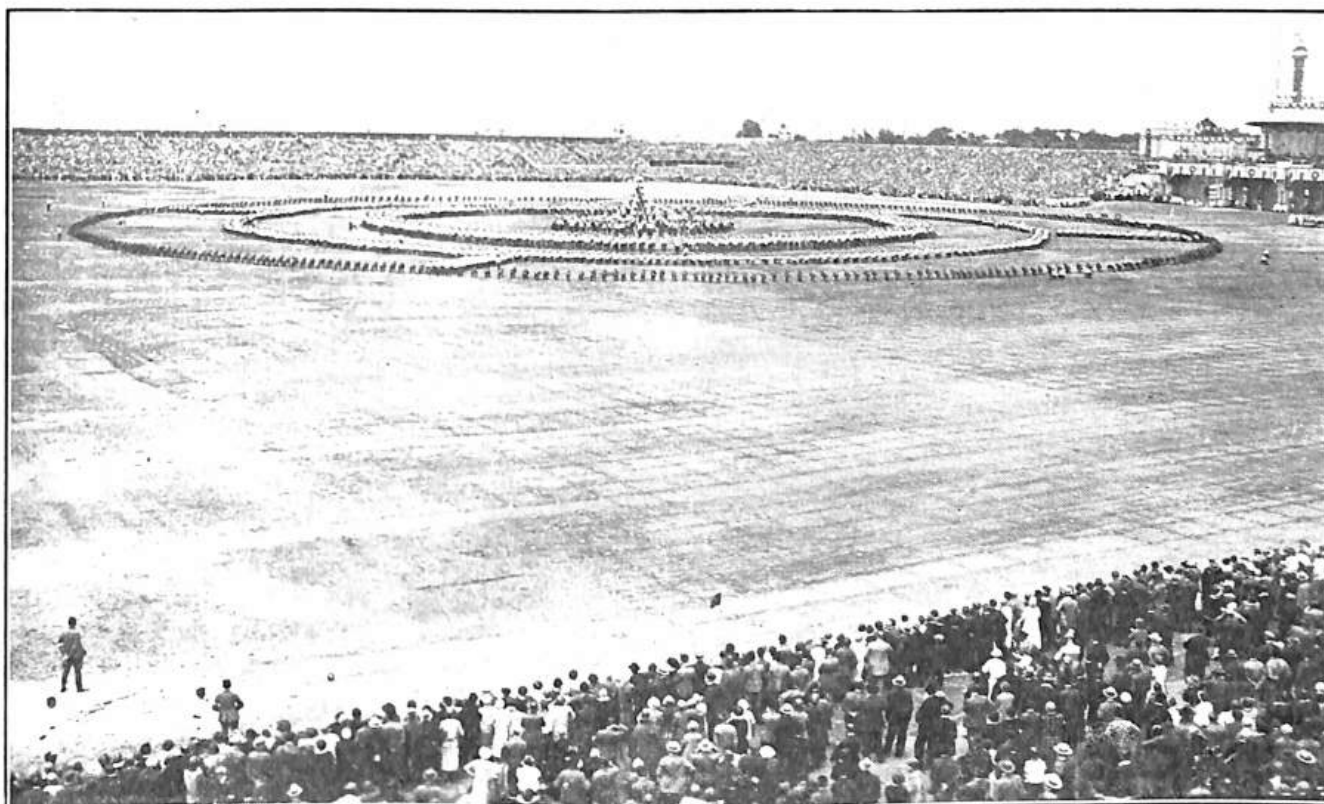
V br. Vaníčkovi ztrácí nejenom Č. O. S., nýbrž i veškeré sokolské družstvo muže, který byl nejčinnějším ve vzdělání sokolském, který byl takřka duchovním pokračovatelem Tyršovým, který svou činností spisovatelskou získal si název "Sokolský písmák".

Br. Karel Vaníček narodil se dne 10. února roku 1860. Byl rodným bratrem Jindry Vaníčka, náčelníka Č.O.S., a tak jako Jindra vynikl na poli technickém, na poli tělovýchovném, tak Karel vynikl na poli duševním, duševního vzdělání a osvěcení. Byl také členem předsednictva Č.O.S. a co takový byl neobyčejně činným přednáškově i spisovatelsky. Br. Vaníček byl také zakladatelem sokolského musea v Tyršově domě a věnoval tomuto museu mnoho práce, mnoho pozornosti, aby vypadalo tak, jak vskutku vypadati má, aby v něm zrcadlila se činnost sokolstva.

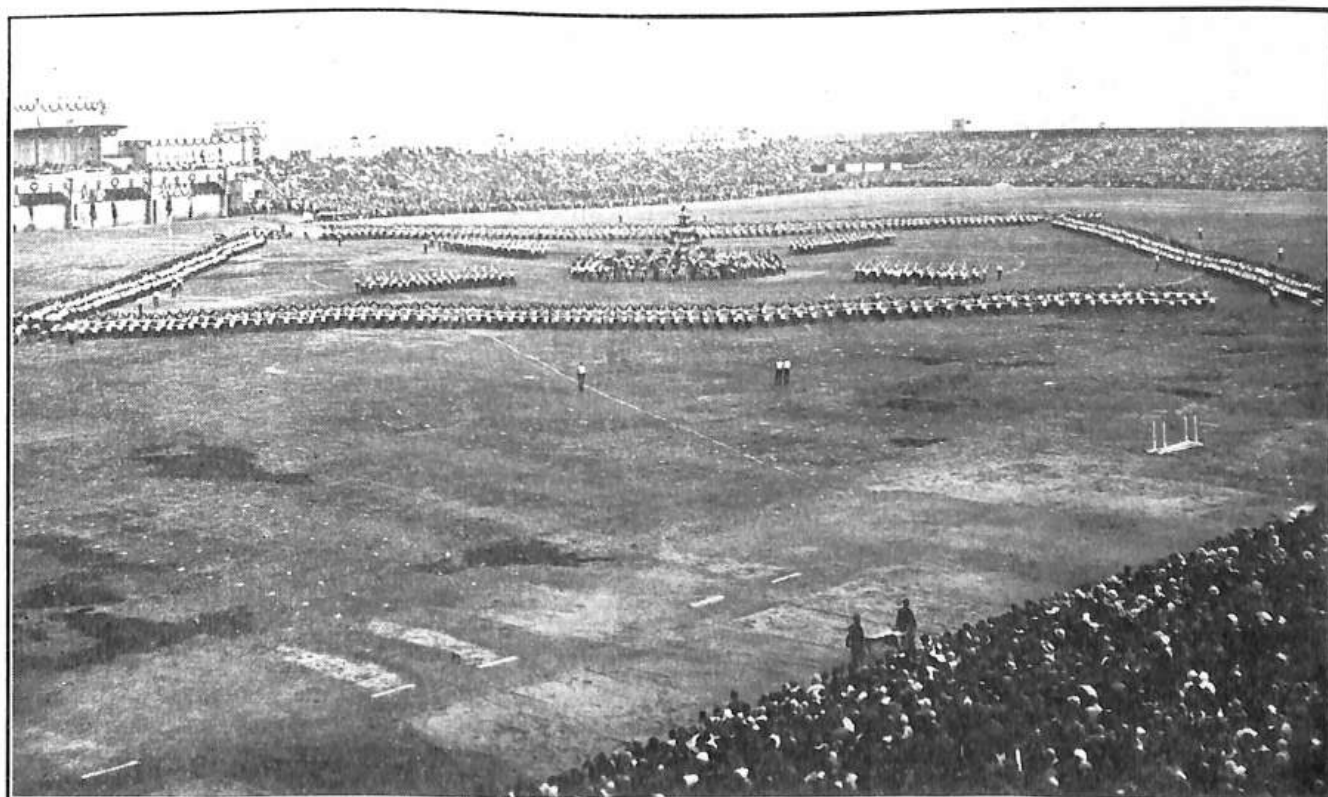
Náhly, nepředvídaný byl jeho skon. Den před svou smrtí prohlížel ještě s jinými bratry v Tyršově Domě místo, kde mělo býti zřízeno sokolské kolumbarium. Při tom prohodil položertovně k br. Maškovi: "No, můj popel vám, bratře Mašku, starosti nenadělá. Trochu na Říp, trochu na Radhošť a trochu na Slovensko — neboť také na ně pamatuji —, tak řeším já tu otázku." Br. Mašek na to poznamenal, že rozhození jeho popela případně asi již nynější mladší generaci sokolské. A na to br. Vaníček odvětil: "Nevím, nevím; není vše, jak se zdá. Ostatně nevíme dne ani hodiny, pravi pismo svaté, a já se k němu připojuji."

Druhého dne odebral se do krásné přírody v údolí Šárky, aby zde trochu se osvěžil a trochu uklidnil v tiché přírodě, ale nevrátil se již. Uprostřed té přírody, kterou tak miloval, zachvátila ho náhle smrt, klesl mrtev k zemi, sražen srdeční mrtvicí. Asi za 19 hodin od té chvíle, co opustil Tyršův Dům, zavlál smuteční prapor nad sokolským tím palácem věstící smrt jednoho z pravých Sokolů, jednoho z nejhodnějších pracovníků, pravého Sokola tělem i duší.

Pohřeb drahého zesnulého odbýval se dne 26. června na hřbitov Olšanský, kde pozůstatky jeho byly zpopelněny. V místnosti krematoria, které nestačilo

Vystoupení východočeských žup.

Vystoupení východočeských žup.

pro obrovské množství těch, kdož naposled přišli se s ním rozloučiti, stáli u rakve jeho na čestné stráž. Bratři Sokolové a dorostenci. Před krematoriem tvořili špalír bratři od poradatelského odboru Č.O.S., členové jednoty Smichov I., Sokola pražského a župy Jungmanovy. Mezi jinými přítomni byli plukovník Seidl za kancelář presidentovu, Dr. Masák za ministerstvo zdravotnictví, br. Plaček, starosta A.O.S., starosta Svazu Sokolstva SHS, starosta Svazu ruského sokolstva, starostové všech pěti pražských žup a mnozí jiní zástupci žup venkovských. Celý slavnostní výbor sleťový a zástupci z mnohých jiných odborů byli také přítomni. Nejprve pěvecký kroužek Sokola Smichov I. zapěl dojemným hlasem sbor "Z osudu rukou". Na to starosta Č.O.S. pohnutým hlasem loučil se s drahým zesnulým. V horečných přípravách sokolských není prý nám možno dostatečně oceniti pravý význam zesnulého. Teprve později, až v klidu budeme, pak teprve poznáme, čím nám byl věrný, obětavý a beznáročný pracovník sokolský. Sokolství bylo jeho láskou, cílem i poslední metou. Zasáhl skoro do všech oborů sokolských a kdekoli zasáhl, vyrostly krásné květy jeho činnosti. Po starostovi Č.O.S. promluvil br. Beránek, starosta jednoty Smichov I., jejímž členem zesnulý byl, pak br. Dr. Gangl za Svaz Sokolstva SHS, br. prof. Vergun za Svaz ruského sokolstva a br. Josef Plaček za Americkou Obec Sokolskou. Na to přednesena byla hymna "Kde domov můj," při které sklonily se ve smutek zahalené prapory sokolské a rakev s tělesnou schránkou zesnulého zmizela za smuteční rouškou.

Br. Karel Vaníček byl pravým obrazem toho, co jest pravý Sokol, ukázal, co jest pravá práce sokolská, hluboko vyryl svou životní brázdu a do pole zoraného vsel símě, které jistě ponese úrodu velikou, úrodu krásnou. Následováním jeho nejlépe uctí Sokolstvo stkvělou jeho památku, která nehynoucí bude povždy v dějinách Sokolství.

Z ruchu sokolského v župě Jižní.

Slet a závody Sokolů.

Když se ujme díla člověk vědomý a svým povinnostem oddaný, je zdar předem zajištěn. A kdo zná br. Havránka a jeho choť, nepochyboval ani na okamžik, že vzdor mnohým nevýhodám bude slet zdařilý a dá každému hosti více lásky k Sokolu a jeho cílům.

Osada Seaton je vzdálena od Temple — nejbližší železniční stanice, 11 mil. Cesta obě místa pojící je z části průměrná, z části nově budovaná z černého jílu. Cesta z Buckholts k Seaton je úzká, klikatá a hustě protkaná cestami křížovými, pro automobilovou dopravu nezpůsobilá, zvláště ne za deště.

Sokolové a návštěvníci z Houstonu a Crosby vyjeli ve 12 nebo více autech v pátek po 5. ráno. Směr byl stanoven přes Navasota, Bryan, Hearne a Cameron. Od hranice okr. Harris po Navasota je cesta dosti špatná, po té jede se hotovou už silnicí, ale přílišné množství navezeného písku tu a tam brání hnát povoz přes 20 mil. V Bryan navštívili jsme několik českých obchodů a prohlédli závod denního listu "Bryan Eagle", což vyžadovalo asi jednu hodinu času. V dalších místech učiněny už zastávky jen kratší.

Všecka ta krajina, od řeky Brazos po okres Bell, je příliš kopcovitá; každý silnější dešť odnese jistě procento ornice a spodní vápencový útvar tu a tam už odkrývá.

Podle doznání krajanu v Seaton z různých částí státu shromážděných, lze očekávati sklizeň bavlny průměrnou a sklizeň pšenin a kukuřice velmi uspokojivou.

Když hosté v pátek odpoledne přibyli na místo, byli Sokolové a vůkolní přátelé Sokola v nejpilnější práci dokončování příprav. Protože p. Zavadil, pianista — umělec, slíbil účinkovati s orchestrem p. Šebestika při závodech a při veřejném vystoupení a toho večera měl mu vypomáhat při zkoušce, odejeli hosté do Temple, náležitě zmoření a z polovice upečení.

Závody trvaly po celou sobotu. Odpoledne však snesl se obávaný dešť trvající téměř hodinu. Teprv když povrch oschnul, mohly být závody ukončeny.

Protože celý obzor byl zatemněn těžkými mraky, vědělo se hned, že sta ne-li tisíce návštěvníků bude doma zadrženo.

Večerní divadlo.

V sobotu večer sehrána byla Jiráskova pohádková hra "Lucerna". Děj zanesl diváka do počátků minulého století, kdy chudý lid úpěl ještě v poddanství šlechty, jež na jeho účet rozmařile a okázale žila. Jirásek vytrhl několik pravdivých listů z knihy života a ověnil je vzácným darem svého ducha. Z jeho hry mluví k divákovi staletá báj a historie, vane z ní velebnost přírody a zkazky dávných dob. Urozená vrchnost, hodnostáři, dvořeninové, drábové, muzikanti, sedláci, družičky, všechny ty typické figurky z doby pánů Franců promenují tu kolem nás jak v kaleidoskopu. Divák bezděky zanesen jest do staročeského mlýna, kde kolo stále vesele se točí a kde ve splavu skrývá se hastrman. Cítí upřímnost bodré mlýnářské chasy a obdivuje neohroženost "pana otce". Po chvíli zří nádheru zámku a domýšlivost jeho obyvatelů. Na jedné straně zkamenělá a zatvrdlá srdce panských pochopů, na druhé šlechtetnost a prostota venkovanů — co tu věčně látky pro péro dramatikovo!

Hra provedena byla bezvadně. Všichni účinkující podali ze sebe vše. Pomyslíme-li, že pro vzdálenost jednotlivých herců byly možny jen dvě zkoušky, musíme se pokloniti před pílí všech účinkujících. Režie byla v osvědčených rukou br. Havránka. Jednotlivé výstupy následovaly rychle za sebou, nebylo trapných přestávek, což svědčí o dobrém nacvičení. Úprava jednotlivých scén, pokud to za stávajících okolností bylo možno, byla vzorná. Garderoba dam i pánů bezvadná.

Kněžna, sestra Havránková, byla toiletou i hrou pravou šlechtičnou. Má jasný hlas a bystrý postřeh. — Sestra Herzánová ve své báběnce podala nový důkaz svého talentu. Dovede využití plně svých hereckých schopností. — Hanička sestry Koubkové byla zjevem i přednesem roztomilá. Její příjemný hlas mile se poslouchal. — Ses. Pavelková vystihla věrně povídkou Kláskovou. Celou svojí hrou zobrazila správně hubatou "sedmou svátost". — Br. Havránek jest hercem plných kvalit. Dovede dáti slovu patřičný důraz, a není proto divu, že svého mlýnáře mistrně charakterisoval. — Br. Kučera sehrál dvořenína oduševněle a dal vyniknouti celému svému nadání. — K němu čestně se družil br. L. O. Hošek, který postavou i hrou byl ideálním vrchním na zámku. — Pantoflový hrdina Klásek br. Rendla byl figurkou par excellence. Každý jeho pohyb, každé slovo vyvolávalo v hledišti salvy smíchu. — Zamilovaný, bojácný a ustrašený učitelský pomocník nalezl v br. Lažnovském dobrého představitele. — Br. Pavelka byl ve svém mlýnářském Brahovi na vrcholu své herecké tvorby. Šumafi bratru

Houdka a Nesudy přispěli svoji hrou značně k obveselení návštěvníků. — Těž rychtář br. Máčela byl věrně zobrazen. — I ostatní podřadné role byly svými představiteli správně vystiženy.

Celá hra sledována byla přítomnými diváky s napětím a všeobecně se libila. Bude ve stejném obsazení provedena ještě jednou v Dallas a v Ennis, a nemůžeme než tamějším krajanům návštěvu její vřele doporučiti.

* * *

V neděli hned z rána bylo patrné, že nebezpečí deště je zažehnáno, ale přes to když jsme o 9. ráno do Seaton přibyli, vypadalo shromáždění nepříliš nadějně. Ale brzy po té a zvláště hned po poledni sjížděly se povozy po tuctech, že když započalo veřejné cvičení, byly vukolní prostory pro diváky důkladně zaplněny.

Veřejného zúčastnilo se 75 Sokolic, 120 Sokolů a 50 hochů a děvčat či sokolského dorostu, vesměs v sokolských stejnokrojích. Každý oddíl cvičil zprvu zvlášť za doprovodu hudby kapelníka p. Šebestika, načež došlo na oddily okrskové. Konečnému společnému vystoupení všech cvičenců překážel nedostatečný prostor. Každé vystoupení uvítáno bylo hlučným potleskem.

Po ukončení veřejného cvičení nastal závěrečný děj oznámení výsledku závodů a rozdělení cen před hustě sraženými řadami cvičenců. Výsledek ten zní (podrobný oznámen bude později):

Vyšší družstva oddělení Sokolů:

1. cena Houston, 601 bodů.
2. cena Dallas, 550 bodů.
3. cent Buckholts, 547 bodů.

Jednotlivci z vyšších družstevních oddělení:

1. cena: Vodehnal, Houston, 109 bodů.
2. cena: Blatný, Dallas, 108 bodů.
3. cena: Ježek, Oklahoma, 107 bodů.

Vyšší družstva oddělení Sokolic:

1. cena Ennis, 327½ bodu.
2. cena Dallas, 327¼ bodu.
3. cena Seaton, 295 bodů.

Jednotlivé Sokolice z vyšších družstevních oddělení:

1. cena s. Nevolova z Ennis.
2. cena s. Holotiková z Dallas.
3. cena s. Kraftová z Dallas.

Nižší družstevní oddělení:

1. cena Praha, Okla.
2. cena Houston, Tex.
3. cena Seaton, Tex.

Jednotlivci v nižším družstevním oddělení:

1. cena br. Šeděnka, Praha, Okla.
2. cena Jan Ježek, Praha, Okla.
3. cena br. Krabec, Houston, Tex.

Jednoty Ennis a Dallas, nejstarší ve státu, mají několik výtečných cvičenců, jak se ve veřejném prokázalo, ale jejich ztrátu zavinily dvě okolnosti: přílišná jistota a tréma.

* * *

Jako podřadná atrakce byla při spolkové budově výstavka bavlny a bavlnového semene několika nejpozdějších druhů dlouhého a upland vlákna, i jiných věcí bavlny se týkajících. Výstavka tato, ač se s podobnou shledáváme v všech veřejných místech, těšila se nemalé pozornosti.

Při takové příležitosti vhodnou byla by tu bývala obrazná informace o původu a vzrůstu SPJST. Posloužila by na př. velká mapa, na které byly by vyznačeny všechny osady, kde se řád jednoty nachází, se stručnou statistikou na okraji: doba založení, počet členů, jejich zámožnost a tehdejší zámožnost řádu; dnešní počet členů, jejich zámožnost a zámožnost řádu a tak pod. Součet této zámožnosti řádů dal by jistě úctyhodnou číslíci a počet zámožností jejich členů přesvědčil by každého, že máme pro Texas více významu než se Ku Kluxové domnívají.

Řečníci byli dva: Soudce C. H. Chernoský z Houstonu promluvil v sobotu večer, právě před divadelním představením, jako představitel a zástupce SPJST. i jako člen Sokola. Mluvil výtečně, ze srdce k srdci a přesvědčivě, že Sokol stává se nyní jedinou složkou našeho národního a spolkového života, — že Sokol prokázal se být nejen jako budovatel české inteligence, oplývající tělesným a duševním zdravím, ale také jako budovatel a silitel SPJST., a každý řád, který nechce zahynout v záplavě cizoty a vlastní nečinnosti, měl by bezodkladně zasadit se o zorganizování tělocvičné jednoty ze synů, deer a dítek nejen vlastních, ale všech sousedů, kteří přejí si vychovati z nich vzorné občany a celé lidi.

Druhý řečník, ex-soudce okresu Milam, W. G. Gillis z Cameron, projevil v neděli odpoledne úctyhodnou znalost dějin národa českého a Sokola zvláště — v Americe to jistě ukaz velice řídký. Způsob, jakým líčí pochopení cílů Sokola, je opravdu obdivuhodný; zdá se vám, jakoby byl jedním z nás, ba více, protože není mezi námi málo těch, kdo o sokolské věci vědí toho málo více než ti, kdo nikdy o Sokolu neslyšeli. Není pochyby, že soudce Gillis šíří tyto své vzácné vědomosti také v kruzích jiných, čímž cílům našim velice prospívá a proto naši dobří krajané v okresu Milam měli by tohoto fakta být pamětlivi a příležitostně se odvděčit.

Hmotné poměry našich v okolí Seaton a v celém okresu Bell nejsou po loňské neúrodě moc utěšené. Mnoho bylo krajanů, kteří jistě toužili se zúčastnit, ale naprostý nedostatek postavil se v cestu toužebnému přání. Proto všichni přítomní jejich nepřítomnost omluvili v přesvědčení, že za lepších poměrů budou tím horlivější podporovatelé věci sokolské.

Nejsou výjimkou, nýbrž jen částí pravidla, kde neúroda stejně krutě zasáhla. Také ve Williamson ku př. jsou mnozí považováni za zámožné v notně stísněných poměrech, že dolar nejeví se u nich už jen jako vozové kolo, ale jako něco těžce dosažitelné.

Jižní okresy Fayette, Lavaca, Colorado a Austin vůbec zastoupeny nebyly, ne vinou nedostatku, ale z falešné předpojatosti šířené církevními vůdci, o čemž však jindy si pohovoříme.

Škoda, přeškoda, že jsme si uvykli své chyby a slabosti pranýřovat, dobrou práci však před cizinou úzkostlivě zakrývat. Kdyby Američané v Temple a vukolních městečkách byli informováni, co se v Seaton odehrávat má, ne sta, ale tisíce byli by přišli a mínění o nás v těch tisících rázem bylo by se změnilo, ba více, v mnohých byla by vyvolána touha zavádět tělocvičný system Tyršův do státních škol.

Kdo v neděli popatřil na ta tři sta bystrozrakých, bujarých, zdravím kypících hochů, děvčat, jinochů, dívek, mužů a žen v sokolských stejnokrojích, nemohl se ubránit obdivu a uznání členstvu Jižní Župy a společným cvičitelům Havránkovým zvláště. Není v Te-

xas a Oklahomě druhého člověka, jenž schopen byl by v době poměrně tak krátké vykázat výsledky tak všestranně šťastné, a přece najdou se jednotlivci, kteří seji rozkol, závist a nedůvěru vůči nejzasloužilejším, aby je z obecné důvěry vytlačili. Župa Jižní a br. a ses. Havránkovi mohou být ujištěni uznáním a dobrou vůlí 99.9% všech těch, kdo v neděli byli přítomni.

V sobotu večer řečnili v Temple v parku guv. Ma. ex-guv. J. E. Ferguson a Hon. Method Pázdral k největšímu shromáždění, jaké kdy Temple hostilo. A této přednášce může sokolský poř. výbor děkovat, že nepřišlo více účastníků divadla. Prostora vyhrazená pro posluchače byla zaplněna do posledního místa.

V pondělí krátce před 6. ráno nastoupili hosté zpáteční cestu k domovu z Temple, ale bez p. Zavádila, který po půlnoci vydal se k Houstonu vlakem, neb byl z rána očekáván. Jeho místo podle p. J. R. Antona zaujali dva mali evičenci. Jeli pak přes Rogers do Buckholts, kde se na chvíli zastavili u garáže přítele Kadlečka. Cesta až po hranici okr. Milam a Lee je velmi dobrá, ale pak se mění v cestu polní s častými zatáčkami, ale v dobrém stavu. Úrody podél této cesty okresy Lee a Burleson jsou hodně slabé, jakoby z nedostatku jarní vláhy. Teprv v okrese Washington se poněkud lepší. V Caldwell učiněna byla půlhodinná zastávka. Silnice od Brenham až téměř po řeku Brazos je prvotřídní, konkrétně, na malé výjimky přímocha, přes zajímavé, jakoby pravidelně nasýpané vrchy. Po několika dalších zastávkách pro odpočinek dorazili hosté k domovu po 2. hod. odpoledne.

Bylo by hříchem pominout hudbu Šebestikova orchestru. Potili se na slunci dva dny, ale úkolu svému dostáli jako svědomití umělci.

Na shledanou v srpnu 1927!

Jos. Pražský:

Lví silou, vzletem sokolím!

Na strahovské širé pláni
v zlatém slunka pousmání
prapor vzhůru plá —
pod ním srdce Sokolů,
ušlechtilých šohajů,
pro vlast plápolá.

V zdravém těle járá duše
v zdatu pílě, blahé tuše
jásá, hláholi.
Hoj, tot' velkolepá síla
v pláni se tu rozhostila,
bystrost sokolů!

Při pochodu země duní,
nad Sokoly nebe trní
modré, bez mráček —
hle, slovanská holubice
pro Sokoly, Sokolice
nese v zobáčku

lipový květ libovonný — — —
Píseň slyšet valné hony:
"K předu silou lví,
ku nejvyšší metě, bratři,
celý svět tam necht' nás spatří
s českou korouhví!"

ENGLISH SECTION

To Europe with the Sokol Excursion.

The enormous crowds were lined up at the pier at New York as the liner slowly pulled out for sea; then, as a grand finale, the band played "The Star Spangled Banner." You can imagine the waving of handkerchiefs, the sobbing and the tears as the steamer commenced to plow its way across the mighty Atlantic.

The early morning salt water bath, the powerful salt air, the fine meals, the congenial social environment, the courteous attendants, the musical entertainment, the social functions and the wonderfully calm weather made the 8 and a half day trip from New York to Bremenhaven slip by as though the trip consumed a mere half day.

Upon landing at Bremenhaven, we dry Americans, were only too glad to partake of real, genuine beer. After riding through Germany about half an hour we began to really see Europe, its fairy-like gardens, economical and frugal people, golden atmosphere, and quaint villages. Here one realizes fast that he is in an entirely different part of the world, where a different language is spoken, and people are entirely different. After a sound hammering around in the small European coaches we arrived at Děčín, on the boundary between Germany and Czechoslovakia, where we boarded a Czechoslovakian train for Prague.

The train was a beautiful sight, the engine being decorated with flowers and "Na zdar!" conspicuously imprinted. An American flag protruded from every window, making the train an outstanding object amongst the green foliage of the countryside.

Such beautiful scenery in Czechoslovakia! Deep valleys merging with magnificent hills adorned with thick forests, and on both sides of a beautiful river stand attractively decorated cottages. And the welcome we received at Prague! The Sokol band played "Kde domov můj?" and "The Star Spangled Banner," after which we formed for parade. Enormous crowds and uniformed Sokols were congregated outside the depot to greet us, and they were certainly glad to see us and bid us a warm welcome to the great Czechoslovakia.

One can well be proud that he is a Sokol. Here in Prague, it certainly touches a person's heart to realize that he is a brother amongst the vast and mighty organization of the Sokols.

One can imagine the many reunions: mothers, fathers, sisters, all thrilled to the very marrow to see each other after being far away from each other for over twenty years.

At the many fine coffee houses of Prague, one makes a great number of acquaintances. The Čech people have a respectful disposition toward Americans and are very glad to be of service in the way of showing them around and doing many other favors.

The entire city of Prague is decorated with flags of all nations and everything is being made spick and span in preparation for the final parade and events. Entire trains of visitors and Sokols are arriving daily, to witness the finest gymnastic exhibition in the world.

Gustav Vogel, Jr.

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

O NAŠÍ MLÁDEŽI.

“Udržme si mládež, podchytíme dorost.” V tom je naše záchrana, to je naše budoucnost.” Tak často a velmi často slyšíme volat v jednotách, v župách po celé Americe. A je v tom mnoho pravdy!

Na výchovu mládeže nutno pohlížeti ze širšího stanoviska. Není to jen výchova tělocvičná, je to výchova všeobecná, směřující k tomu, aby nám vyrůstaly charaktery v našich dětech, jež nikdy se nebudou hanbit za svůj původ a jimž řeč otců nebude cizí. Tak naše výchova sokolská má býti doplňkem výchovy rodinné a školní.

Cvičitelstvo je to, které vychovává mládež sokolsky. Na něm leží těžký a zodpovědný úkol. Součinnost celé jednoty všech sester i bratří a hlavně rodičů je zde žádoucí. Tam, kde utlá mládež se podchycuje pravidelným darováním cukrovinek, kde vyspělejší dorost se chce při jednotě udržeti “tancovačkami” týdně pro mládež pořádanými, kde se bez úvahy povoluje vše, a odpouští vše, poněvadž “pro mládež se musí něco dělat”, tam není to správná výchova, budoucího našeho členstva a tam mládež sama se ztrácí z jednoty. Dospívající rozumově přirozeně chápe, že takové okolí není pro její další život, jemuž směrnice je udáván způsobem života praktického, účelného, jak Amerika sama si žádá a americká škola k tomu vychovává.

Ovšem výstřední život amerických velkoměst kazí nám naši mládež mnohdy tak, že ani rodiče, škola, cvičitel zde nic nezmohou.

Je dvojnásobný druh naší mládeže při různých již vrozených povahách, (flegmatické, cholerické, sangvinické a p.), která nám přichází do tělocvičen. Především je to mládež rodiči vychovávaná rozumným způsobem, což škola doplňuje. Tyto děti at' různě povahově založené, byť i dovádivé a neposedné i citově hluboké, jsou radostí cvičitele a chloubou tělocvičny z čehož užitek největší má jejich tělo, i duše. Rozumný cvičitel má správným dalším výchovným postupem úspěch zde největší, neboť má na ně vliv a postupuje ve směru výchovy rozumných rodičů a školy, jež doplňuje výchovou tělesnou přiměřenou stáří svěřence.

Tam, kde rodiče v honbě za chlebem či svojí nedbalostí nevěnují se dětem, škola a cvičitel těžko tuto nepromíjitelnou chybu napравuje. Učitel i cvičitel vystihne-li situaci a pochopí-li duši svěřence, mnoho uchrání od zkázy a přivede na dobrou cestu. Ale vý-

chova ulice, pohyblivé obrázky, četba špatných knih a nemravné úkazy dnešní doby mají často silnější vliv na směr výchovy, neboť člověk z větší části je spíše nakloněn zlu, zvláště v mladých letech, kdy nemá pojem co je dobré a zlé. I zde opatrným postupem možno odvrátiti od zkázy duše i když snad svěřenec ve výchově těla prospívá. Hůře je, když již pozdě pochopí vychovatel žáka a nebo pro množství svěřenců těmto zanedbaným na něž okolí má silnější vliv, více pozornosti věnovati nemůže. Je lépe kooperovati s rodiči na věci upozorniti, neboť taková mládež umí se i znamenitě přetvařovati, podvádět, lhát a necudně mluvit když sejde s dozoru, což se vystihne mnohdy mimochodem a to právě, kde volnosti se trochu uzda popustí, jako právě v tělocvičně při hrách a podobně. Rozumní rodičové respektují upozornění cvičitele. Mnohdy se ovšem cvičitel stane terčem šeredných útoků otce, matky, jež pokládá přirozeně své dítě za nejkrásnější, nejlepší a nejhodnější i po takovém upozornění.

Opět cvičitelem mládeže nemůže být každý. Zde při výběru vedoucích musíme být velmi opatrní, neboť i nedbalý cvičitel zavíná nenapravitelné chyby. Cvičitel mládeže musí být především *krajně trpělivý*.

Musí být *vládný a přívětivý*! Mrzoutu bručivému, netečnému, mládež nesvěřujeme. Ten přináší stísněnou náladu kolem sebe, nechápe sám radost a mládí života. Mládež se jej bojí, on sám odpuzuje. *Popudlivý a prehlivý* cvičitel více pokazí než vychová, nevhodným zásahnutím.

Cvičitel mládeže musí mít tuto rád, musí s ní cítit, musí s ní a pro ni žít. Musí být jejím kamarádem, musí být jejím otcem i matkou zároveň, musí vždy naléztí nejvhodnější cestu k srdci, musí si získati důvěru, musí si získati obdiv a lásku.

Pro tyto vlastnosti budou jej svěřenci milovat, k němu lnout, a z lásky i dle vzoru jeho budou jej následovat. Mládež je bystrý pozorovatel a rychle se přizpůsobuje, napodobí svůj vzor.

Cvičitelé nepotřebují být vyspělí borci jako při vedení dospělých, stačí jim bohatá zásoba různých her a lehkých cviků a hlavně vychovatelská schopnost.

Cvičení mládeže musí být zajímavé, přínášející stále něco nového a nesmí postrádati methodického

postupu. Neklidné mládí nesnese dlouho sešněrovaný pohyb. Nahromaděná energie mládí musí se vybit. Touha po pohybu musí být u mládeže ukojena. To se děje nejlépe hrou. Tiha kázně a omezení osobní nesmi býti mládeži pocitěná.

Kázeň potřebná, důležitá a nutná dostaví se sama správným postupem a příkladem vedoucího.

Americká mládež je přístupna dobrým věcem, je nadšena pro Sokol a Sokol opět je svým směrem výchovy blízký americké mládeži, která je všude vychovávána ku statečnosti, síle, dobru, lásce k bližnímu a lásce k vlasti, což všechno nachází v Sokole. Pouze na

dobrych vedoucích záleží, umět americkou mládež podchytit a pro Sokol udržet.

Dnes naše tělocvičny jsou plné mládeže, útlé i dospívající jako nikdy před tím. Tato mládež se nám pod dobrým vedením neztrati pro budoucnost bude-li mít příklad ve starších, kteří povážlivě se tělocvičně vyhýbají.

Nuže, sestry a bratři! Příkladem napřed naší mládeži! Všichni do tělocvičen pro svoje dobro, pro příklad a vzor mládeži — pro dobro celé naší věci a potom jistě patří nám Sokolům budoucnost!

Na zdar!

J. J.

Družstvo vyššího oddělení na lodi nacvičuje kruhy.

Jarka Jelínek:

Naše výprava na VIII. Slet.

(Dokončení.)

Závod v oddělení nižším.

Závod v oddělení nižším byl největší závod dosud kdy konaný. Ohromná početní účast borců vyškolených tvrdou přípravou v tělocvičnách a vybraných předcházejícími rozřad'ovacími závody. Sešla se zde k utkání družstva mezi družstvy, jednotlivci s jednotlivci. Byl to závod všestranný. Výkony nářad'ové i atletické zodpovídaly vyspělosti nižšího oddělení, ba byly proti závodům dřívějším poněkud obtížné. Celý průběh závodu krásný. Pořádek, kázeň závodníků i soudcovského sboru obdivuhodná. Skutečně vše po sokolsku! Závody samotné znamenaly důležitou část sokolské výchovy, kde jednotlivec bije se napřed o

celek pro čest svého národa, pro dobré jméno sokolské, pro svoji župu, jednotu a na konec pro sebe, pro hrdý titul sokolského přeborníka. Je tu smysl pro celek, je zde smělost a odvaha, je tu zdraví, síla i krása, je zde kázeň — tedy všechny ty krásy sokolského života se soustřed'ují na závodisti. Na tři sta čet v zápolu a přece všude pořádek, nikde protest, nikde výstřednost.

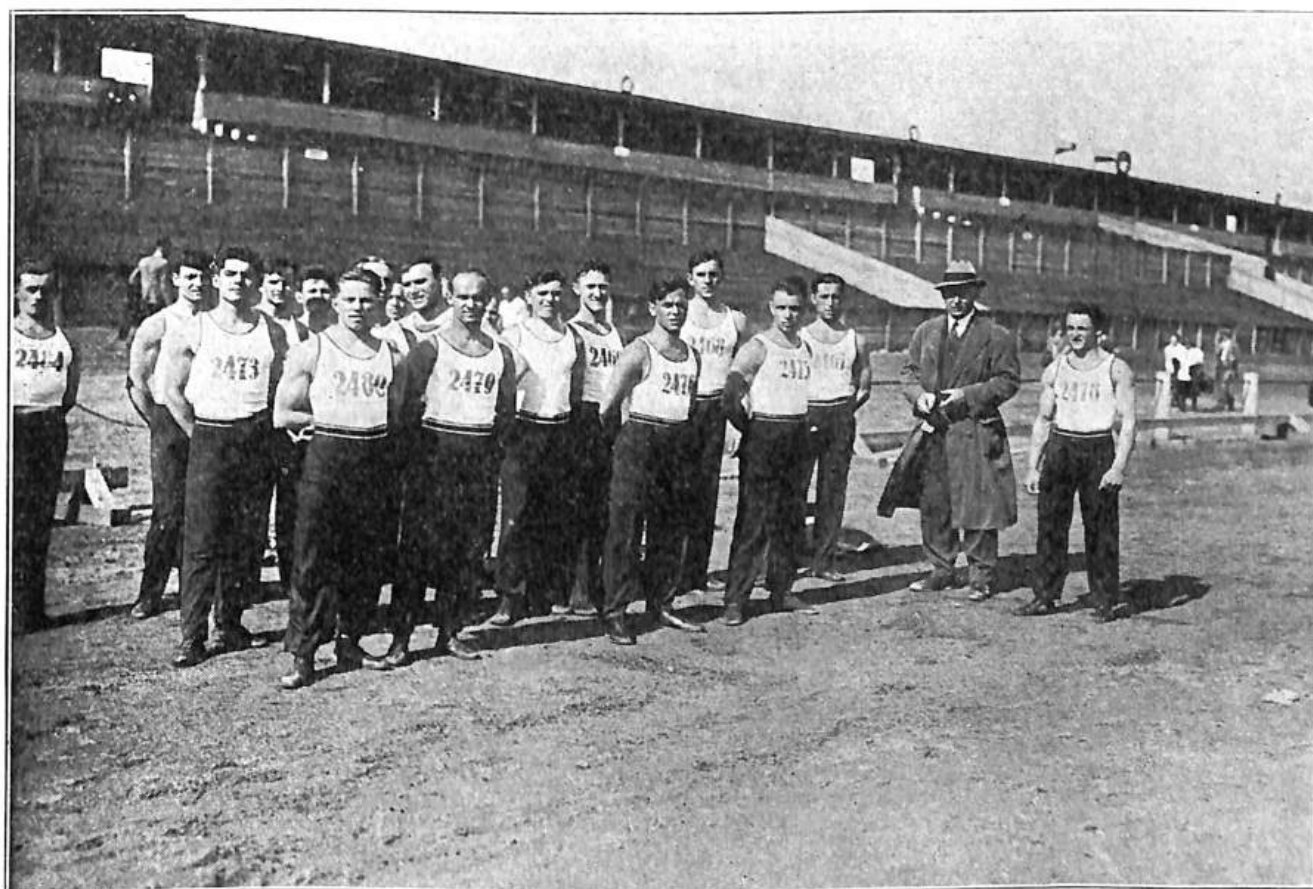
Obě družstva Amer. Obce Sokolské i jednotlivci slovenští poctivě se připravovali k utkání v nižším oddělení, jež konalo se 2. července. Ucelené bylo zejména I. družstvo. Jako celek neobyčejně vyrovnané v provádění výkonů dělalo ten nejlepší dojem a budilo

víru, že se uplatní skvěle. I atletika na vzdor neustálým deštům byla dosažena na plný počet bodů v nácviku. Tedy s důvěrou jsme vstupovali v závod, ač soutěž byla ohromná. Závodilo v nižším oddělení na 300 družstev rozdělených do 5 skupin. Naši přidělení byli do skupiny páté, poslední, jež začínala v 10.30 ráno, jako družstvo zařazení jsme byli až na samý konec pořadí.

Všichni američtí závodníci čeští i slovenští vcházíme v ustanovenou dobu spořádaně do stadia v dobré náladě a veselou myslí. Sledujeme výkony již závodících a očekáváme až na nás přijde řada. Obloha se

hovoří jasně hlásí soudce "deset". Radost jsme měli — pěkný začátek. Ted' to již šlo za sebou jako stroj: příchod, cvičení, odchod a mezi tím hlášení soudců: deset, devět a tři čtvrtě, deset, devět a půl, devět, deset. To však stále drobně přšelo a cvičilo se na mokrých žerdích.

Kruhy byly kamenem úrazu pro všechny závodníky. Nenaznačený stoj o rukou, před překotem napřed znamenal neodvratně nulu. — Závodilo se na deseti kruzích. Každá skupina měla dvoje. Využívám volného okamžiku soudce u našich kruhů při odevzdání listin a táži se jej jak to vyhlíží při soudcování.

Obě české a slovenské družstvo u skoku dalekého při závodech.

kaboní. Počíná pršet. Závodí se však dále. Lehounký deštík mění se po chvíli v liják a na povel vedoucích přerušuje se závod. Tak se lije hodinu. Čekáme v šatnách a usuzujeme, že těžko se bude závodit venku. Závodistiště je jedno jezero. Náhle jako když utne — déšť ustal — slunko prokukuje mraky, voda rychle se vpíjí do země a v několika minutách opět všechna družstva v závodu pokračují. Ta družstva, která začínala o 6. ráno jsou na tom dobře, mají odzávoděno.

Konečně je řada na našich. Začíná opět pršet. Jsme u bradel. Franta Chmelík jde první. Otírám mokré žerdě, Chmelík bláto se střevíců a začíná. Družstvo stojí jako z ocele a sleduje Františkův výkon. Docvičil — "zaseknul" doskok — a ještě nedokončil "po-

"Bratře špatně," odpovídá "pouze u nás jsme do této chvíle dali 86 nul — tedy at' vaši závodníci dají pozor na stoj." — Osmdesát šest nul u jedné kruh — jest-li je to u každých z deseti na kterých se závodí, znamená to průměrně přes 800 nul a maně si myslím, že není to snad ani dobré s takovým prvkem v nižším oddělení vychovávat závodníky nulami. Ale i to mi soudce vysvětluje: "Kdyby tam nebyl takový výkon riskantní, měli bychom tolik závodních družstev, že bychom to neodzávodili za týden." Nevím, zda vysvětlení je správné, mám o tom vlastní úsudek.

"Tož chlapci pozor na stoj!" Obavy o naše byly zbytečné. Opět desítky, devítky a nejmenší známka u jednoho osm bodů." Vy jste první družstvo bez nu-

ly," povidá soudce a gratuluje. Uveřejním podrobné výsledky prvních vítězných družstev i našeho na jednotlivém nářadí a zde je patrné, že i vítězná družstva měla nuly a to na kruzích.

Na koni na šir opět krásné známkování. Vzorně s elegancí odmetal sestavu Louda a desítka je mu odměnou. Na hrazdě zvolili jsme volnou sestavu ze sbírky Č.O.S. sestavené, oceněnou deseti body za těžkost. Zde již byla nálada v četě a hravě se cvičilo. I slunko se smálo a srdce v těle se radovalo jak hravě naši chlapci získávají body a počítáme půjde-li to takto dále, tak jsme hodně vpředu mezi prvními družstvy. Naše sestry a bratři z výpravy svojí přítomností po-

hlíny. Družstva, která běhala pokud půda byla tvrdší, byla na tom dosti dobře.

Běhala vždy celé družstva najednou. Čas se měřil elektrickým přístrojem každému jednotlivci. Naši chlapci z I. čety nižšího oddělení běhali v nácviku i když byli nejvíce udřeni téměř všichni na plný počet bodů a Chmelík a Louda i lépe. Nyní v běhu jsme zahrabali v mizerné dráze závodní všechny naděje na umístění mezi prvými třemi místy. — Chlapci běží ze všech sil, písek lítá na všechny strany, ale marně — samé nuly, pouze Louda získává $1\frac{1}{2}$ bodu, Chmelík jeden bod. To byl hrob našich nadějí. Ale i tak hlavy dohromady a počítáme body: J. Louda 91 bod, F.

Bratr Chmelík skáče. Družstva v pozadí.

vzbuzují závodníky a americké praporky při každém výkonu vesele se třepotají nad hlavami.

Kůň na dél znamenal pro všechny jednotlivce opět po deseti bodech. Byl to povinný veleskok roznožmo.

Prostná byla všeobecně dobrá i vrh kouli a skok do dálky dobře oceněný dle dobrých výkonů.

Závodilo se stále bez překážky. V 5.30 odpoledne jdeme na běh. Před námi ještě mnoho družstev. Čekáme trpělivě a tak mezi posledními jak jsme závod začínali závod v běhu dokončujeme — k naší žalosti. Závodní dráha je písek deštěm rozmočený, blátivý a 300 družstvy před námi rozmetaný. Nijak nepřeháním, když řeknu, že místy bylo po kotníky pisku neb

Chmelík 90.75, A. Hron 83.50, L. Tkadlec 83.05, J. Hanzlík 82.50, V. Horák 82.25. K tomu 10 bodů chování čety a 9.50 za souhru v prostných dává celkový počet 532.55, což se rovná 85.90%.

Získává tudíž naše četa na vzdor nešťastnému běhu s nulami velký diplom v pořadí I. cen.

Náhradník družstva br. Jiruš docílil 82 bodů.

Jsmo i s tímto výsledkem trochu spokojeni, ale ten běh nás páli. Běhat na tvrdší půdě, jako běhala vítězná tři družstva, byli jsme družstvem přeborným, neboť na nářadí měli jsme převahu nad přeborným družstvem, 5 bodů, nad druhým a třetím družstvem přeborným před každým o 20 bodů.

Na nářadí docílilo I. přeborné družstvo
Karlin 525.83 bodů, v běhu 48.50 — celkem 574.33
Král Vinohrady na nářadí 510.15 bodů, v
 běhu 41.70 — celkem 551.65
Vysočany na nářadí 509.75, v běhu 40.70 —
 celkem 550.45
Amer. četa na nářadí 530.05 bodů, v běhu 2.50
 bodů — celkem 532.55

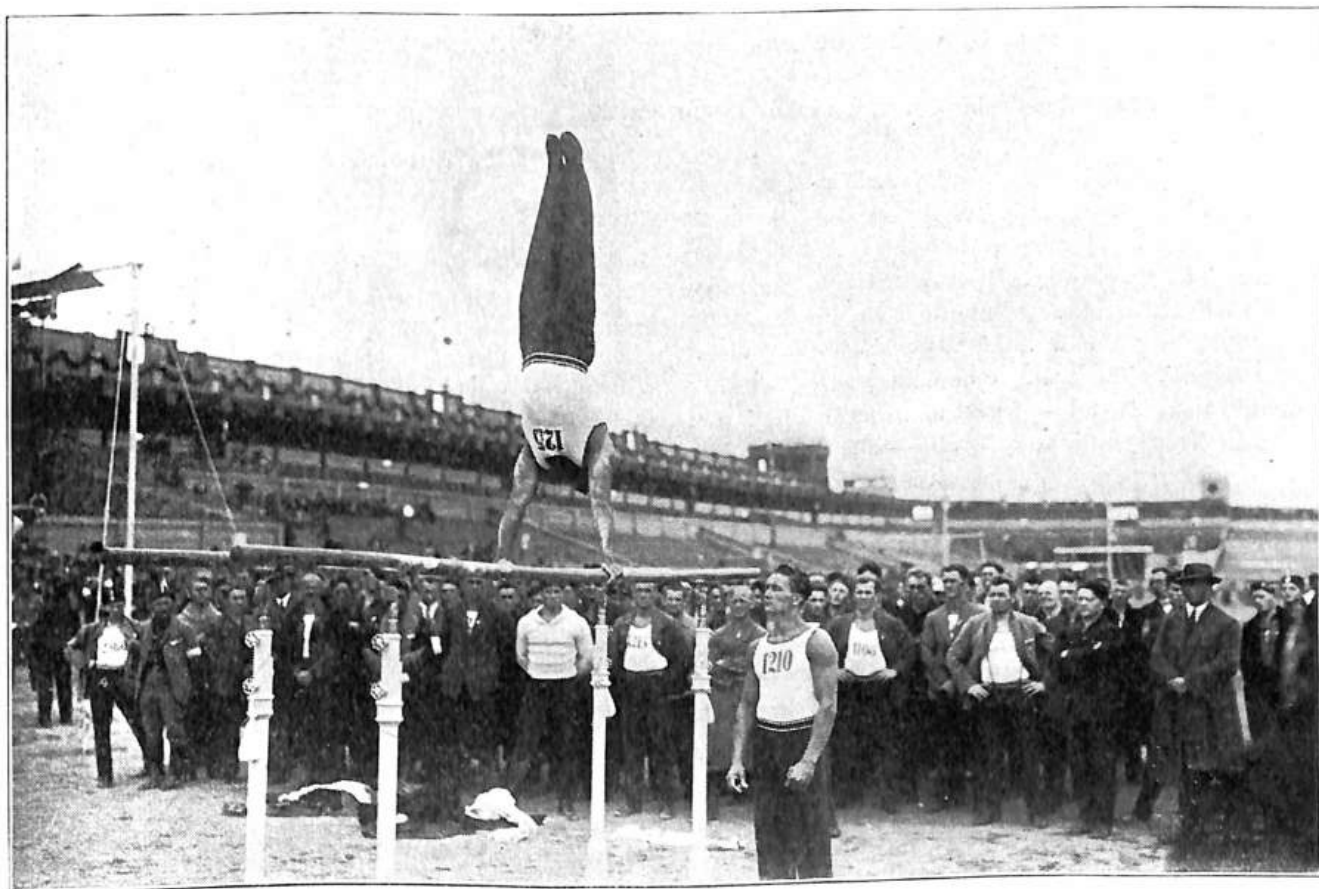
Zde podotýkám, že družstva jež závod vyhrála, závodila z rána již a běhala na půdě tvrdší, kdežto naši závodili po dešti a část závodu v dešti a běhali k večeru mezi družstvy, jež stejně byly závodní drahou

již napsal, bylo sestaveno pouze proto, aby bratři získali závodnické zkušenosti, když již na slet jeli. Zde již byly nuly a více "smůly". Docílili 467.40 bodů, t. j. 75.39% v pořadí 137. Podrobné výsledky uveřejním.

Bratři Slováci závodili jako jednotlivci se střídavým štěstím.

Všichni naši se drželi při závodech stále při sobě, takže výkony navzájem sledovali. Byl jsem "vodičem" našich družstev. Je to nové nařízení při závodech, kdy "vodič" má závodní listiny v rukou a pečuje o své závodníky, kteří se věnují pouze výkonům.

Průběh závodu byl hladký, nikde nebyl vynes

Brněnské přeborné družstvo vyššího oddělení závodí na bradlech. Naši vzadu mezi družstvy.

při běhu těžce poškozeny. Jest skutečně podivením, když Č. O. S. v Praze věnovala takovou pozornost všem možným zařízením o sletu a když téměř vše všude "klapalo", že závodní dráze pro běh, kde při zvýšené stupnici se rozhodovalo o umístění družstev, se více pozornosti nevěnovalo, ač již při desetiboji mizerné časy byly tam docíleny. Na závody borci a družstva věnují tolik příprav, tolik času a to všechno je zničeno nepřípravou pořadatelstva, jež zvolilo pro běh místo nevhodné. Nepíši toto s ohledem pouze na naše družstvo, neboť takto byla poškozena všechna družstva mimo ta, která začínala běhat na tvrdší půdě.

Naše druhé družstvo nižšího oddělení, jak jsem

protest. Vítězná družstva byla mnou již uvedena v porovnání s našim. Jako jednotlivci se umístili v prvních šesti místech:

- I. Franc Lad, Karlin 97.50 bodů
- II. Malý Franta, Karlin 96.75 "
- III. Obůrka Vilém, Husovice 95.25 "
4. Pistělák Jos., Brno 95.00 "
5. Zámíř Václ., Praha 94.75 "
5. Zyka Č., Plzeň 94.75 "
6. Benda Jarka, Ml. Boleslav 94.50 "

Podotýkám, že naše četa své povinnosti plně dostála a že bylo radostí i pýchou sledovat jejich výkony. Lituji pouze, že nebylo možno sestavit četu závod-

ni v Americe po rozřadovacím závodu, neboť ač tito bratři se drželi statečně, přece jen sestavena byla četa z kursistů a dobrovolníků na vlastní náklad jedoucích.

I tak díky Vám, bratři, za krásný výsledek v závodech jež jste docílili i za těchto okolností!

Závod v oddílu vyšším!

Studené ráno, zamračená obloha, chladný vítr byli doprovodem při nástupu družstev vyššího oddílu k závodu. Byl to tuhý zápol. Jednak sešla se zde družstva skutečně nádherná, borci osvědčení, jednak proto, že výkony tentokrát byly značně obtížné. I stupnice atletických výkonů byla zvýšena. Již účastnit se tohoto závodu bylo čestné.

Pověstné družstvo brněnské se znamenitým Váchou, Šupčíkem, Gajdošem, bylo již z počátku tipováno na vítěze. K němu důstojně řadilo se vinohradské, karlínské, druhé brněnské i bratislavské, mimo mnoha jiných.

A tak tu u bradel stojí pěkně v řadě naši chlapečci, zimou skřehlí a čekají jako mnoho jiných až na ně přijde řada. Přeslapujeme a sledujeme výkony. Karlínští cvičí již na hrazdě. Mají smůlu. Padlo jim několik nul za sebou a zejména hrazda byla jim osudnou, kde závodník na volné sestavě ztrácí 20 bodů. Bylo to krásné družstvo, ale rozešlo se co četa, pouze jednotlivci v závodu pokračovali. — Před námi na bradlech cvičí plzeňští. Také padla nula. Praha — také nula na bradlech. Vinohrady mají pěkné chlapečce, odcházejí od bradel bez nuly. Pak přišlo Brno. Ucelené družstvo — čtyři závodníci vítězové z Lyonu jsou v něm zařazeni. Cvičí hravě, jistě, ba s úsměvem a vítězně. Konečně naši. Machovský má otravu krve v noze. Rány hrozně zraněné, ale přece závodí. Dostal 8.75 — Kos 9.50. Ale pak Molcar nulu (nedotáhl stoj o rukou). Příhoda nulu (klesl bídě po toči do podporu a na přítrh se nezmohl). Stránský spadl s toče. Vorel se držel statečně. Byl to zlý začátek na bradlech. Výkon na bradlech ač byl těžký, přece jej naši nejlépe z předepsaných pěti v nácviku dělali. Nevím, co to na ně padlo. Kruhy již lépe odzávodili. Na koni na šíř měli nejlepší známky. Na hrazdě však padly dvě nuly — ztráta 40ti bodů. Prvou udělal Stránský. Měli jsme spíše o něho strach, že se utrhne z veletoeče jako obyčejně, ale on aby neudělal nulu začal opatrně a tím nedal volné sestavě náležitý švih, což mu zničilo obraty ve veletoeči a tak z toho ke konci vznikla nula, ač výkon docvičil. Stokrát tu sestavu dělal vzorně a nyní dočkal se špatného konce. Mlčíme, všichni věříme, že i teď není nic ztraceno. Mozek mám přeplněný číslicemi. Počítám body našich a pěti družstev, které se drží. Počítám rozdíly. Doženeme je v atletice? A pak ještě cvičí Kos hrazdu! Kos je hrazdář. Začal krásně. Zahýřil si na hrazdě a to ho stálo ztrátu 20ti bodů. V mrtvém bodu na hrazdě "odkápí" z veletoeče. Ta hrazda zničila i jeho chance. Mohl být mezi prvými, neboť atletiku měl dobrou a všude jinde byl znamenitě bodo-

ván. Na koni na dél byly sice samé "desítky" koule i skok byl dobrý, ale už se ty nuly nedohnaly. Ba přišly ještě nové u běhu na známém již místě. Stránský v pisku klopýtl u samé pásky, upadl a krvavě se zranil. Byli jsme sklamáni vlastním svým výsledkem. Příprava byla vzorná. Životospráva náležitá. Správně se jedlo, správně se spalo, žádné výstřednosti se neděly, nácvik pečlivý nám dával mnohou naději, neboť cviky se ovládaly a přece to dopadlo "bledě".

Vyšší družstvo umístilo se v pořadí 9. počtem bodů 444.50 což je 71.70%.

Jednotlivci:

F. Machovský	82.25
F. Vorel	78.70
F. Příhoda	77.25
R. Molcar	70.25
J. Kos	68.—
V. Stránský	48.45

Výsledek na pohled slušný a dalo se očekávat více, neboť snaha zde byla a nerad budu vzpomínat na ty chvílky závodu, jež každou chvíli přinesly nemilé překvapení. Závod vyššího oddělení přinesl mnohé poučení a podal ukázkou skvělé vyspělosti borců jaké má dnes ČOS. za mořem.

Ale ve vyšším oddělení již se vyskytl sem a tam nepěkný zjev "handlování" borce se soudcem o známce, neboť mnohde rozhodoval nepatrný zlomek bodu. To byl ovšem zjev ojedinělý.

Vítězná družstva jsou:

I. Brno I.	527.20 bodů—85.03%
II. Družstvo II. župy v Brně.	525.65 bodů—84.78%
III. Vinohrady	514.05 bodů—82.91%

Jednotlivci — přeborníci:

I. B. Šupčík, Brno	92.80 bodů
II. J. Effenberger, Smíchov.	92.50 bodů
III. L. Riessner, Židenice	91.50 bodů

Akademie tělocvičné.

U příležitosti sletu pořádány byly Obcí akademie tělocvičné v Tyršově domě a v Obecním domě. Byly to překrásné ukázky tělocvičné tvorby, působivé vzorným nácvikem. Vzpomínám Jihoslovany, kůžele žižkovských a karlínských sester, skvělou ukázkou přeskoků karlínské čtyř mužů přes metaci stůl, koně na dél i šíř mimo mnohé jiné.

Sestry americké 3 Češky a 5 Slovenek cvičily na obou akademiích (skladbu tělocvičnou na písně národní), od bratra Martynyho z New Yorku. Cvičení samo sebou pěkné bylo vzorně nacvičeno sestrou R. Jirsovou. V Tyršově i Obecním domě sklídily zaslouženou pochvalu tím pro nás cennější, že obecenstvo bylo vesměs cvičitelstvo a odborníci. Tak těch našich osm květů jarosti, ty naše Sokolice činily jen čest Americkému Sokolstvu. V Obecním domě měly cvičiti i sestry ze Slávského Sokola, kterým to na jejich vlastní žádost bylo u Č. O. S. vymoženo, a ty se nedostavily z neznámých důvodů. Sestry Slávské účinkovaly v jiný

den na Akademii Sokola na Smíchově. Nacvičeno měly cvičení sestavené br. Tomšem s praporečky na nichž měly nápis "Sokol Slávský". Cvičení samo o sobě ladné při libivé hudbě propagovalo cvičenkami i řečeným nápisem dobré jméno jednoty Slávské ve staré vlasti.

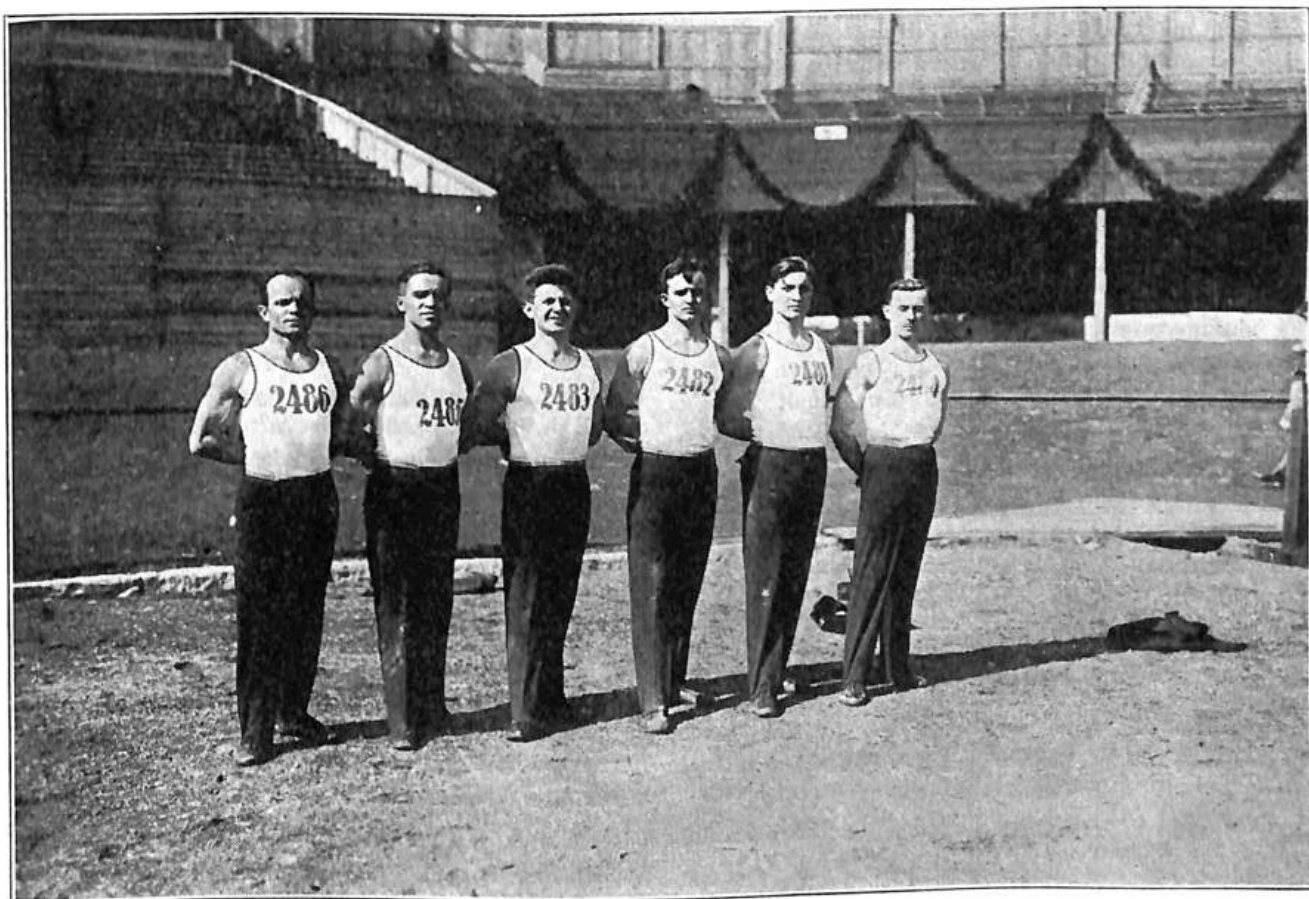
Zkoušky na sletišti.

Naše zvláštní vystoupení bylo na pořadu sletu v pondělí 5. července. Od 6ti ráno byli jsme na sletišti v šatnách. Tam jako v úle. Muži, ženy, Jihoslované a jini hosté cvičenci v ohromných a účelných šatnách řadili se na zkoušky. Více než 30,000 cvičících bylo v těch prostorách připraveno ku cvičení. V ochozech proudy lidstva a na tribunách tisíce obecenstva —

Vystoupení provedeno jak o veřejném cvičení a opět nadšené pozdravy v šatnách nás vítaly po návratu z cvičiště. Byl potom volný oddech, pohov pro naše cvičící, jež tito využívají k seznamování se s bratry a sestrami zámořskými.

Naše vystoupení odpoledne.

Začátek sletu položen byl na 2. hod. odpoledne. V jednu hodinu však američti jsou ve vzorných úborech seřazeni s vlajkou v čele a přípravami k vystoupení. Jsme totiž první na programu. V několika minutách je pro nás pořadatel br. Mueller. Nyní trpělivě čekáme za oponou až přijede pan president a padne rána z děla ohlašující začátek. To se stalo přesně ve 2 hodiny. Již

Americké slovenské družstvo.

slavnostní třídy plné, různé stánky a prodejny přeplněné. Zkrátka zkoušky byly vlastně veřejné ranní cvičení, neboť kdo nedostal lístek na odpolední šel na zkoušky, jež co do provedení byly totéž co odpoledne, neb nic se nesmělo a také nezkoušelo dvakrát. Po Jihoslovanech, prostných mužů a žen, jichž se účastnily i naše sestry, nastupujeme ku zkoušce na naše číslo.

Jak se zjevila vlajka naše v seřadišti, hřmělo nám v ústretu: "Na zdar Amerika, Na zdar!!!" Jásot byl až překvapující. To nás vítalo členstvo cvičící, ženy a muži bouřlivým voláním pozdravů, objetím i stiskem rukou. Tak mohutným, čestným špalírem cvičícího členstva jdeme na cvičiště.

hrají národní hymny a pak opona před námi se rozhrnuje a jdeme — Co jdeme?! Vyrovnaní, s hrudi radostí i štěstím naplněnou, neseme se jako jeden, byť i malý celek vpřed. Jen písek pod nohama stejně chrupá. — Na předu vlajka živými barbavi hraje a ve větru vesele plápolá. Však si s ní bratr Louda pyšně vykračuje. Obecenstvo nás vítá ohromujícím jásotem. Pak cvičíme. Jako náhodou když hudba nám hraje úvodem vzpomínkovou starou píseň: "Zasvit' mi ty slunko zlaté" vysvitlo slunko z mraků a pak již svítilo až do konce dne. Šlo vše ráz na ráz. I těžké skupiny se zdařily. Holdem staré vlasti i Americe zavíráme cvičení. Úspěch byl krásný. Obecenstvo vytrvale aklamuje. Defilujeme před panem presidentem Masarykem

a pak pochvala nás doprovází do brány, kde jásoť přebírá seřaděné členstvo na prostná. Naše sestry též spěchají účastnit se prostných. Děkuji v zákulisí šaten cvičicím za jejich pěkný výkon a za všechnu lásku k sokolství a za obětavost, kterou všichni projevili a zejména ti, kteří na vlastní náklad jeli a bez výhrad podrobili se přísnému nácviku, místo radovánek a osobních zájmů. Tak americké Sokolstvo tímto dnem učinilo zadost povinnosti o sletě k radosti nás všech! Na cvičišti se pak dále rozvíjel luzný obraz nevidané krásy.

Průvod.

Průvodu povinně se účastní všichni naši cvičenci. Bratři 81 — sester 40, s dvěma prapory.

Šli jsme mezi hostmi na čele. Bylo to něco triumfálního ten pochod Prahou. Státisíce lidí v ulicích — desetitisíce v průvodu — prapory, hudba, květy — pozdravy vše splývá v jeden mohutný šum, v němž vybijí se radost národa, jehož srdce překypuje nadšením.

Stáli jsme před staroměstskou radnicí, viděli jsme celý ten imponantní hold prezidentu republiky a městu Praze od padesáti tisíc sester a bratři v kroji před námi se ubírajících ve sražených řadách, byli jsme svědky slavnostních řečí Dr. Scheinera a primátora města Prahy a pak vroucí přísahy Sokolstva svému národu u pomníku velkého mistra Jana Husi. Dojmy mocné, viru v krásnější budoucnost československého národa upevňující.

Odpoledne konalo se na sletišti naposled veřejné cvičení Sokolstva, jemuž jsme přihlíželi a jež již bylo popisováno jinde.

Pak zapadla pohádka sletu, byl konec! Jen vzpomínky nám zůstaly.

Po sletu.

Konali jsme ještě zájezd do Plzně, kde měli jsme cvičit, ale opět deštivé počasí vše pokazilo. Položili jsme zde věnec na hrob Kajetána Tyla.

V Bratislavě prožili jsme chvílky hřejivé bratrské lásky slovenského Sokolstva i lidu a věřím, že naši nikdy nezapomenou na Bratislavu srdečnou a pohostinnou. Až sem jsme jeli všichni společně Slováci i Češi. Čeští účastníci vraceli se zpět do Prahy a do rodných míst a slovenští pokračovali dále po Slovensku do Turč. sv. Martina, kde končil i pro ně oficiální zájezd. Po sletu mnozí bratři a sestry účastnili se kursu o kterém podám další zprávu.

Závěr.

Podotýkám, že v první řadě jsem měl na starosti cvičící členstvo, aby jeho vystoupení bylo důstojné, neboť v posledním čase jsem teprve vzal na sebe zodpovědnost za toto. Tudíž mně nesmí být vytýkáno, že jsem nearanžoval výlety a výpravy po staré vlasti a že jsem se jich co náčelník nesúčastnil. Moje místo bylo u cvičenců a všeobecného vedení celku, kde jsme

jako organizace vystupovali (průvod, zájezd do Plzně a Bratislavě). Svoji povinnosti jsem plně dostal, neboť cvičení, závody, kurs, stála v popředí před zábavou a vyražením.

Cvičící členstvo bylo skutečně věci oddané a chování jeho příkladné. Ostatní členstvo pokud se mohu ze zkušenosti o něm zmínit, jistě se chovalo jak na Sokoly se patří a nikde nebyl jsem svědkem nepřístojnosti. Tedy ani zde není stížnost. Jest-li snad vzniklo někde mezi účastníky nedorozumění což mi není známo, pak to bylo čistě místní, což se i v nejlepší rodině přihodí.

Harmonie mezi Čechy a Slováky byla krásná. Škoda, že byli jsme zde ve výpravě spojení jen formou jednotného vystupování a ne skutečně.

Pokud se týče sester Slávských, o kterých několikrát proběhla zpráva, že se nesúčastnily cvičení konstatuji, že ani zde nebyl nějaký spor, nýbrž že sestry byly vyzvány ještě v Chicagu ku cvičení, ale odmítly jedině proto, že bylo nutné za účelem nácviku jeti o týden dříve do New Yorku, což jim nebylo možné, čímž byla věc vyřízena a jiné cvičenky k účasti vyzvány. Tedy úplně žádné nedorozumění zde nebylo.

Na konec cítím velkou povinnost vzdát dík za všechnu tu lásku a upřímné sesterství a bratrství všem sestrám a bratrům za mořem, celé Československé Obci Sokolské, jejímu předsednictvu a obojímu náčelnictvu, zvláště pak dr. Scheinerovi, dr. Vaničkovi, sestře Malé, br. Bílkovi, oběma bratřím Hellerům, br. Hillerovi, vždy ochotnému br. Pelikánovi, starostlivému br. Kudelovi a Fleišmanovi, obětavému br. Erbenovi a všem těm ostatním, kteří jakýmkoli způsobem nám svoji lásku projevili a jichž bylo věru bezpočetně a jež nelze ani vyjmenovat.

Jinak obdiv veliký musíme mít pro práci bratrstva za mořem a tato jejich snaha povznést ideály sokolské necht' je nám zářným vzorem. Sokolstvo ve staré vlasti je něco velkolepého, uceleného, obdivuhodného, i příkladného nejen jednotlivcům, ale celým národům a lidstvu vůbec.

Slet VIII. byl velikým dokladem sokolské práce, pile a obětavosti. Bylo to vše prostě ohromné a dokonale ve všech složkách, že malé věci se v tom ztratí jako kapka v moři.

Pro nás americké Sokolstvo zájezd má význam veliký. Kdyby nic více se nedělo, než byla ta naše účast na sletě, je to dobré, neboť poznatky jsou velmi cenné. — Proto nyní využítkujeme nadšení a chuť k práci, zapomeňme na vše co nás tísní, odhodme stranou malichernosti, jež náš pokrok hubí. Podrobme se také trochu kázni a vedení co organizování jednotlivci, vedoucí necht' pak přidají všude trochu ohně nadšení, necht' určují směr pokroku svým příkladem a jistě dožijeme se i my rozmachu naší Americké Obce Sokolské.

Tomu zdar!

ZÁPISY A ZPRÁVY ČINOVNÍKŮ

Z Výkonného Výboru Americké Obce Sokolské.

Schůze dne 30. srpna 1926.

Přítomno 19 zástupců. Omluveni: Novák, Vrbová.

Zápis schůze červnové schválen.

Sokol Tábor oznamuje sloučení se se Sokolem Oak Park pod jménem T. J. Sokol Tábor, v Oak Parku, Ill. Bývalí zástupci do Výk. Výboru obou jednot zůstávají i na dále.

Starostkou uvedeni noví zástupci, za Sokol Slávský br. J. Šebek, za Sokolice Slávské ses. Fr. Štolfová.

Přijata do svazku Amer. Obce Sok. nová jednot, Sokol Bannister, Mich., čítající činných 20 členů, 13 členkyň a 26 přispívajících. Jednota pilně cvičí a vystoupila veřejně již po dvakrát (v Detroit a Flint). Zprávu o činnosti podá žup. cvičitel br. Jan Řepík.

Žádost o přijetí druhé jednoty v Yukon, Okla., pod jménem T. J. Sokol Woodrow Wilson, odložena, dokud nepřijdou zprávy od výboru okrsku Oklahoma a schválení Župy Jižní. Jednatel požádá o vyšetření poměrů v Yukon, kde již jednot po 2 roky stává.

Na pozvání Sok. Havliček-Tyrš ku slavnostnímu otevření budovy a valné hromadě, zvoleni za Výk. Výb. br. Jos. Plaček a ses. T. Dobiášová jako delegáti.

Stížnost T. J. Sokol Milwaukee odkázána k vyřízení Ústř. Tech. Odboru, jakmile se hlavní činnovníci vrátí z Prahy.

Zpráva jednatele schválena.

Po uvitání vrátivších se členů Výk. Výb. Dr. L. Štolfa a ses. Rychtářikové z VIII. sletu, podává Dr. Štolfa stručný přehled o cestě do Prahy, o uvitání, slavnostním průvodu, o sletu a zájezdech. Film sletový byl objednan, bude však dodán později. Podotýká, že propagace sletu, pokud cizích časopisů se týče, byla ubohá a proto v důsledku toho nelze se diviti špatným informacím jako na př. přinesla o sletu chicagská nedělní Tribuna.

K tomu br. Klepal stěžuje si na špatnou propagandu pražského sletu v zdejších listech, jak těžko bylo sehnat pěkné obrázky ze sletu, jichž byla v Čechách vyrobena spousta, avšak na povolané činitele nebylo nic zasláno. Na konec usneseno zaslati formální protest Tribuně. Po objasnění příští působnosti Čes. Nár. Sdružení bratrem Klepalem, doporučeno redaktoru Sok. Amer. dáti případný článek do orgánu, kterým by objasněny byly naše vztahy vůči Nár. Sdružení na poli kulturním, politickém a národním.

Žádost Sokolice Berwyn o vysílání do jich schůzi občas vzdělavatele, aneb některého člena výboru, odkázána místní župě.

Příjem v červenci 1926.

Sokolice Omaha za sletové nálepky	\$ 375
Sokol Houston, Tex., přisp. za II. čtvrtletí ..	31.25
Sok. Říp, Pittsburgh, " "	33.00
Sokolice Berwyn, " "	52.75
Sokol Edwardsville, " "	31.50
Sokol Jonáš, Wilson, Kans., " "	4.00
Sokolice Čechie, Chicago, " "	13.00
Sokolice Rozvoj, Chicago, " "	16.50
Sokol Schenectady, N. Y., " "	33.00

Sokolice Baltimore, " "	19.00
Sokol Buckholts, Tex., za sletové nálepky ..	2.20
Sokol Scio, Ore., za sletové nálepky	10.10
Sok. Slov. Lípa, St. Louis, přis. za II. čtvrtl. ..	163.00
Sokol Portland, Ore., " "	25.25
Sokolice Libuše, So. Omaha, " "	8.25
Sokolice Libuše, Crete, Neb., " "	19.00
Sokol Slávský, Cicero, " "	485.50
Sokol East Islip, N. Y., " "	29.00
Sokol Galveston, Tex., přisp. za I. čtvrtl.	3.25
Sokolice Philadelphia, za sletové nálepky ..	1.00
Sokol Penelope, Tex., přisp. za II. čtvrtl.	15.50
Sokol Oklahoma City, " "	28.75
Sokol Hopkins, Minn., " "	21.00
Sokol Owatonna, Minn., " "	15.00
Sokol Hutchinson, Minn., " "	12.25
Sokol East St. Louis, Ill., " "	43.50
Sokol San Francisco, Cal., " "	46.25
Sokol Town of Lake, " "	107.50
Sokol Ord, Neb., přisp. za I. čtvrtletí	29.00
Sokolice Slávské, Cicero, za sletové nálepky ..	23.75
Sokol Milwaukee, Wis., přisp. za II. čtvrtl. ..	68.50
Sokol Minneapolis, " "	21.75
Sokol Baltimore, Md., " "	97.00
Sokol Wilber, Neb., " "	59.75
Sokol Omaha, Neb., přisp. za I. a II. čtvrtl. ..	243.00
Sok. Moravan, Toledo, přisp. za I. a II. čtvrtl.	40.50
Sokol Milwaukee, Wis., za sletové nálepky...	6.30

Celkem \$1,863.60

Vydání v červenci 1926.

Čis. čeku:

376—Illinois Bell Telephone Co.	\$ 6.00
377—Sok. Fort Worth, Tex., přisp. ze zálož. f.	15.75
378—Jarka Košar, služné jed. Výk. Výb.	200.00
379—Řed. Sok. Chicago, nájem z úřadovny ..	23.00
380—Poštovné vydání úřadovny	6.74
Bance za výměnu čeků	.90

Celkem \$ 252.39

Přehled:

Hotovost z min. měsíce	\$ 748.64
Příjem v červenci	1,863.60
Úrok z bankov. vkladu	.81

Celkem \$2,613.05

Vydání v červenci 252.39 |

Zbývá hotovost pokladni \$2,360.66 |

Příjem v srpnu 1926.

Sokolice Libuše, S. Omaha, za sletové nálepky \$	2.50
Sokol Schenectady, N. Y., za slet. nál.	3.00
Sokol Fugner, Long. Isl. City, za slet. nál.	3.00
Sokol Fugner, Long. Isl. City, přisp. za II. ¼ leti ..	30.00
Sokol Prague, Okla., za sletové nálepky	2.60
Sokol Prague, Okla., za 12 odznaků A.O.S.	12.00
Sokol Fort Worth, Tex., přisp. za I. ¼ leti	15.75
Sokolice Tábor, Chicago, přisp. za II. ¼ leti ..	27.50
Sokolice Havliček-Tyrš, přisp. za II. ¼ leti ..	58.75
Sokolice Town of Lake, přisp. za II. ¼ leti ..	87.50
Sokol Čechie, Chicago, přisp. za II. ¼ leti ..	40.50
Sokolice New York, přisp. za II. ¼ leti	62.35
Sokol Petersburg, Va., přisp. za II. ¼ leti	10.50
Sokol Westfield, Mass., přisp. za II. ¼ leti	16.90
Sokol Schuyler, Neb., přisp. za II. ¼ leti	36.00

Sokol Tábor, Pleasant Hill, přisp. za II. ¼l.	35.50
Sokol Newark, N. J., přisp. za II. ¼letí....	17.50
Sokol Crete, Neb., přisp. za II. ¼letí.....	46.00
Sokolice Detroit, Mich., přisp. za II. ¼letí....	14.50
Sokolice Los Angeles, Cal., přisp. za II. ¼l....	14.25
Sokol Brush Creek, Neb., přisp. za II. ¼letí..	52.25
Sokol Kingfisher, Okla., přisp. za II. ¼letí..	6.75
Sokol Oak Park, Ill., přisp. za II. ¼letí.....	66.00
Sok. F. Tyrš, S. Omaha, přisp. za I. a II. ¼l....	148.50
Sokol Dodge, Neb., přisp. za I. a II. čtvrtletí..	73.00
Sokol Tábor, Chicago, přisp. za I. a II. ¼letí	179.50
Sokol Los Angeles, Cal., přisp. za II. ¼letí..	42.60
Sok. Tyrš, Cleveland, př. za III. a IV. ¼l. 1925	136.50
Sokol Scio, Ore., za sletové nálepky.....	2.00
Sokolice Los Angeles, za sletové nálepky....	1.50
Sokol Bannister, Mich., vkladné ku A.O.S.....	5.00
Sok. Wilson, Yukon, Okla., vkladné ku A.O.S.	5.00
Sokol Hawthorne, Ill., přisp. za II. ¼letí....	17.50
Sokolice Chicago, přisp. za II. ¼letí.....	77.00
Sokol Seattle, Wash., přisp. za II. a III. ¼l....	26.50
Sokol Chicago, přisp. za II. ¼letí.....	226.00

Celkem \$1,602.20

Vydání v srpnu 1926.

Čís. čeku:

381—Jiří Štěrba, splátka na půjčku výpr. výb.	\$1,000.00
382—Illinois Bell Telephone Co.	6.35
383—Jarka Košar služné jed. Výk. Výb.....	200.00
384—Řed. Sok. Chicago, nájem z úřadovny..	23.00
385—Jiří Štěrba, splátka na půjčku výpr. výb. (na 3 měsíční notu s 6% úrokem)....	1,030.00
386—Poštovné vydání úřadovny	3.62
Bance za výměnu čeků	.40

Celkem \$2,263.37

Přehled.

Hotovost z minulého měsíce	\$2,360.66
Příjem v srpnu	1,602.20
Úrok z bankovního vkladu	2.40

Celkem \$3,965.26

Vydání v srpnu 2,263.37

Zbývá hotovost pokladni \$1,701.89

Schůze dne 27. září 1926.

Přítomno 27 zástupců. Omluveni: Doležal, Klepal, Harmáčková. Zápis schůze srpnové schválen.

Dopisy: T. J. Sokol Fuegner-Tyrš v Dayton, O., oznamuje, že následkem neutěšených poměrů finančních a slabého počtu členstva jest nucena vystoupiti za svazku A.O.S. a jestliže se jednota časem vzchopí ku činnosti, že opět se vrátí ku Obci. V záležitosti této usneseno požádati výbor Župy Severovýchodní o vyšetření poměrů v jednotě Dayton, jejíž poděkování se prozatím neschválilo, a doporučiti Župě v zájmu jejím, aby pokusila se oživit činnost jednoty Daytonské.

Předsednictvo župy Jižní zasilá informace od činovníků okrsku Oklahoma ohledně nově založené jednoty v Yukon s podotknutím, že přítomně neodporučuje přijetí druhé jednoty do svazku Obce, dokud nebudou učiněny výborem okrskovým kroky ku spojení obou jednot. Celá záležitost odkázána až do podání zprávy z okrsku Okla.

Předsednictvo ČOS. přípisem děkuje za hojnou účast Amer. Sokolstva na VIII. sletu v Praze s přáním, aby byl dík jeho tlumočen též všem krajanům výprav se účastnivším.

T. J. Sokol Omaha žádá za vyslání bratra starosty Jos. Plačka ku slavnostnímu otevření Auditoria sokolského v neděli, dne 31. října. Žádosti bude vyhověno.

Přijato pozvání T. J. Sokol Tábor ku oslavě 60. výročí a zároveň sloučení se se Sok. Oak Park, na den 24. října.

K slavnostnímu uvítání pražského sportovního mužstva A. C. Sparty pověřen za Výk. Výbor starosta br. Plaček.

Výzva ku přistoupení naší Obce do A. A. Union of U. S. odkázána k projednání Ústř. Tech. Odboru.

Cestovní výlohy v obnosu \$14.56, spojené s uvedením jednoty v Milligan, Neb., povoleny k vyplacení. Zpráva jednatele za měsíc září schválena.

Ohledně filmu z VIII. sletu v Praze, který byl objednan a dosud nedošel, po vysvětlení bratra starosty a Dra. Štolfy, usneseno vyčkat se zajištěním jeho hlásivším se jednotám, dokud film nebude v rukou Ústř. Vzděl. Odboru. Zpráva náčelníka br. Jelínka schválena.

Br. starosta předčítá obsírnou zprávu výpravního výboru, jakož i dojmy ze sletu v Praze a ze zájezdu po Čechách, na Moravě a na Slovensku.

Zpráva starostova s poděkováním přijata a odkázána k uveřejnění v Sokole Americkém. Rovněž přijata, stručná zpráva br. Klause za nepřítomného vedoucího první výpravy, br. Doležala.

Odložené protesty jednot ohledně zastoupení cvičenců a kursistů, po vysvětlení náč. br. Jelínka odkázány k vyřízení Župě Střední, respektive Technickému Odboru této, který měl plnou zodpovědnost za výběr cvičenců a kursistů, vyslaných na slet do Prahy.

Příjem v září 1926.

Sokol Oak Park za sletové nálepky	\$ 6.25
Sokol Little Farry, přisp. za II. ¼letí	53.50
Sokol Ennis, Tex., přisp. za II. ¼letí	24.25
Sokol New York, přisp. za II. ¼letí.....	270.00
Sokol New York, za sletové nálepky.....	26.40
Sokol Owosso, Mich., přisp. za I. a II. čtvrtletí	22.40
Sokolice Schuyler, přisp. za I., II. a III. ¼l....	20.25
Sokol Prague, Neb., přisp. za II. ¼letí.....	68.00
Sokol Detroit, Mich., přisp. za IV. ¼letí.....	88.00
Sokol Detroit, Mich., přisp. za sletové nálepky	9.00
Sokolice Schenectady, přisp. za III. ¼letí....	11.50
Sokol Curtis Bay, Md., přisp. za II. ¼letí....	25.25
Sokol Prague, Okla., přisp. za II. ¼letí.....	38.00
Sokol Crosby, Tex., přisp. za III. ¼letí.....	11.00
Sokol Pine City, Minn., přisp. za I. a II. ¼l.	36.50
Sokol Prague, Okla., dopl. na II. ¼l. za ženy	15.25
Sokol Los Angeles, Cal., za odznaky A.O.S....	6.00
Od členů V. V. za listky pro F. P. No. 196, Amer. Leg.	2.00
Sokolice Plzeňské, přisp. za II. ¼letí	107.50
Sokolice Plzeňské za sletové nálepky	16.60
Sokol St. Paul, Minn., přisp. za I. a II. ¼letí	107.00
Sokolice Tyrš, Omaha, přisp. za II. ¼letí....	22.25
Sokol Čech-Havliček, Cleveland, př. za II. ¼l	226.50
A. Richter, Phillips, Wis., předpl. na Sok. Am.	1.00
Sokol Schenectady, N. Y., přisp. za III. ¼letí	32.50
Sokol Little Ferry, N. J., přisp. za III. ¼letí	54.10

Celkem \$1,301.00

Vydání v září 1926.

Čís. čeku:

387—Illinois Bell Telephone Co.....	\$ 5.80
388—Jos. Mik, cest. výlohy s uvedením jed. Milligan do svazku A.O.S.	14.56
389—Jarka Košar, služné jed. V. V.	200.00
390—Dr. Lad. Štolfa za redakci Sok. Amer...	50.00
391—Jar. Jelínek za redakci Tech. Přílohy..	25.00
392—Řed. Sok. Chicago, nájem z úřadovny..	23.00
393—F. Post No. 196, Amer. Leg. za 4 listky	2.00
394—Poštovné vydání úřadovny.....	3.19
395—Nár. Tiskárna za tisk, dopr. a štočky "Sokola Amer."	939.84
Bance za výměnu čeků	.45
Celkem	\$1,243.84

Přehled:

Hotovost z minul. měsíce	\$1,701.89
Příjem v září	1,301.00
Úrok z bankovního vkladu.....	1.81
Celkem	\$3,004.70
Vydání v září	1,243.84
Hotovost pokladni	\$1,760.86

ZPRÁVA STAROSTY A. O. S. Z VÝPRAVY NA VIII. VŠESOKOLSKÝ SLET V PRAZE.

Sestry a bratři Výkonného Výboru Americké Obce Sokolské!

Jakožto váš zástupce a vůdce vaší výpravy na VIII. Vsesokolský Slet v Praze, který se odbyval ve dnech od 2. až do 6. července, t. r., dovoluji si podati vám tuto zprávu.

Přehled organizační.

Vedoucí v prvním oddělení výpravy byly bratři Ant. Doležal a V. Klaus. Vedoucí technické části br. Jarka Jelínek. Vedoucí vzdělávacího odboru Dr. L. Štolfa.

Dle seznamu br. náčelníka, těch, kteří zastupovali úředně obec ve družstvech, bylo 16 mužů a 15 žen. Jejich rozdělení dle žup bylo následující:

Župa Střední: 7 žen, 9 mužů. Ženy: Růžena Bíz-kova, Sokol Chicago, Růžena Procházková, Sokol Chi-cago, Anna Vacková, Sokolice Plzeňské, Eliška Dobiáš-šová, Sokolice Plzeňské, Hilda Ziková, Sokolice Plzeň-ské, Ottilie Kadlecová, Sokol Slávský, Emilie Kutilková, Sokol Čechie. Muži: Josef Regner, Sokol Havlíček Tyrš, Václav Stránský, Sokol Town of Lake, Franta Vorel, Sokol Chicago, Richard Molcar, Sokol Chicago, Fr. Ma-chovský, Sokol Cedar Rapids, Josef Kos, Sokol Havli-ček-Tyrš, Josef Hanzlík, Sokol Havlíček Tyrš, Josef Louda, Sokol Havlíček-Tyrš, Josef Suchý, Sokol Sláv-ský.

Župa Východní: 3 ženy a 3 muži. Ženy: Růžena Jirsová, Marie Jirsová, Františka Zajícová, všechny ze Sokola New York. Muži: Anton Hron, Sokol New York, Josef Horák, Sokol New York a Jarka Mareš, Sokol Baltimore.

Župa Severovýchodní: 2 ženy, 3 muži. Ženy: Bo-žena Novotná, Marie Vazačová, obě Sokol Cleveland. Muži: Fr. Příhoda, Alois Vild, Ant. Hrabánek, všichni ze Sokola Cleveland.

Župa Západní: 3 ženy a 1 muž. Ženy: Marie La-štovica, Anežka Fiala, Olga Cíneková, všechny ze So-kola Omaha. Muži: Ladislav Kadlec, Sokol Omaha.

První část výpravy vyjela z New Yorku na lodi George Washington dne 12. května. Zprávu o této po-daji bratři Ant. Doležal a V. Klaus.

Výprava druhá vyjela na lodi George Washing-ton z New Yorku dne 9. června. Podotýkám, že všichni cvičenci odjeli do New Yorku již koncem měsíce květ-na, by mohli býti již začátkem měsíce června pohro-madě pro společný nácvik.

Zvláštní vlak dráhy Wabash pro druhou výpravu vyjel z Chicaga v pondělí večer dne 7. června. Na ná-draží shromáždilo se mnoho obecnstva, které se přišlo s výpravou rozloučiti. Před odjezdem promluvil k nim několik slov na rozloučenou br. Josef Plaček. Ka-pela br. Husy před odjezdem zahrála národní hymny a národní písně. Okamžik odjezdu vlaku byl velmi do-jemný a málokteré oko zůstalo bez slzí. Cesta po vlaku byla uspokojivá. Nebýt nemoce jednoho člena vý-pravy p. Behenského, které jsme museli dáti do ne-mocnice ve Scranton, N. Y., nebylo by se přihodilo nic zvláštního. Do New Yorku dostali jsme se ve stře-du dne 9. června ráno. Tam čekali již naši cvičenci a po odbytých formalitách byli jsme všichni puštěni na lod'. Pro informaci přiložen k této zprávě seznam ce-stujících na lodi George Washington, který pořízen byl lodní zprávou. Byli jsme překvapeni, když po od-jezdu lodi jsme se dozvěděli, že p. Behenský jest na lodi a to v nemocnici. A ještě více jsme byli překva-peni, když zase třetí den přišel k nám lodní lékař a sděloval nám, abychom si pospíšili do nemocnice, pak-liže ho ještě chceme viděti na živu. Nechali jsme s Dr. Štolfoou oběda a dostali jsme se do lodní nemocnice několik okamžiků před posledním vydechnutím ne-mocného. Na dotaz po příčině jeho smrti bylo nám sděleno, že zemřel na močovou otravu. Bezpochyby byl prý nemocen na ledviny již delší dobu. Bezdrátnou te-legrafií oznámil jsem jeho smrt jak českým listům, tak i rodině zesnulého. Mrtvola jeho pak byla na žádost rodiny poslána z Plymouth do Ameriky. Cesta po lodi byla příjemná. Jenom málo bylo těch, kdož onemocně-li mořskou nemocí. Spokojenost byla všeobecná.

Br. náčelník představil mne a br. Zemana cvičen-cům a my jménem svých organizací pronesli jsme k nim slova povzbuzující. Mimo to jsem jim ve své řeči připomenul, jak velkou obět pro ně organizace naše přináší, aby tedy nezapomněli v budoucnosti nabyté zkušenosti ve svých župách a zvláště jednotlivých vyu-žití ve prospěch sokolské věci a myšlenky. Svolal jsem také několik schůzí do lodní jídelny, kde jsem děko-val jménem Obce všem, kdož způsobem jakýmkoliv přispěli ku zdaru výpravy a připomínal jsem jim, jak důležitou jest jejich návštěva staré vlasti, že tam je-dou jako reprezentanti celé československé větve v Americe a proto, že jest třeba, by zařídili se tak, by je-jich jednání bylo jednáním a vystupováním rozum-ných a čestných mužů a žen.

Br. náčelník pořádal se cvičenci veřejné vystou-pení jak v I., tak i ve III. třídě. Br. redaktor Sokola Amerického Dr. L. Štolfa při tom věcně vysvětlil účel Sokolstva. Podání zprávy o tom ponechávám jim sa-mým.

Cesta p ovodě trvala devět dní, a, jak jsem již u-vedl, byla celkem příjemnou. Než jsme se nadáli, byli jsme v Brémách. Tam uvítal nás výbor předsednictva Č. O. S. br. Dr. Heller a br. Štruppl, dále náčelník žup zahraničních br. Srp, starosta župy zahraniční br. Fe-rus a konsul československé republiky v Brémách p. Ondřej Pukl. Slova, jež těmito pány a bratry k nám

pronešena byla na uvítání, zajisté dlouho utkví nám všem v paměti. Mnohému se při tom i slza v oko vloudila. Vylodění a čekání na vlak, potom pak vyhledávání zavazadel a jejich prohlídka byly dosti namáhavé a nepříjemné, zvláště při tak velikém počtu účastníků. Chtěli jsme mít všichni evičenec pohromadě, ale br. Musil, aniž by byl uvědomil někoho, dal otevřít dveře k nástupišti a vše se hrnulo, takže snaha naše zůstala pouhým přáním. Když projížděli jsme městem Brémy o půlnoci, očekávala nás na tmavějším nádraží česká naše kolonie, která nám připravila pěkné uvítání. Vlak nás sestával ze dvou oddělení a vzhledem k tomu, že vozy rozděleny byly na tak zvané kupé, ztratilo se mnoho míst, které pak jinde scházely. Tim přibýlo na zmatku a bylo slyšet i slova nespokojenosti. Dělal jsem, co jsem mohl, ale všem jsem přece vyhovět nedovedl. Ještě ve 3 hodiny ráno probuzen jsem byl jednou sestrou, abych ji našel místo k sezení. V Německu vzbuzovaly naše vlaky všude všeobecnou pozornost. V Děčíně, prvním československém městě na hranicích Německa, dostalo se nám nejenom vřelého uvítání, nýbrž i dobrého občerstvení. Tam jsme také přestoupili do českých vlaků a zdá se, že každý byl s českým vlakem daleko lépe spokojen nežli s vlakem německým. Tmavější sokolská jednotka dostavila se s mnoha členy na nádraží a snažila se nám vstup na rodnou naši zemi co možná nejvíce zpříjemnit. Od té chvíle všude, kde jsme jeli, stály na nádraží delegace sokolské s prapory a hudbou. Všude bylo plno toho boдрého českého lidu, plno květin, plno slávy a volání "Na zdar!" a "At' žije Amerika!" Až do Děčína přijel nám naproti br. Ant. Doležal. Nejokázalejšího uvítání na cestě dostalo se nám v Mělnice, kde našim podáváno bylo do vlaku i víno a chutné zákusky.

A což Praha! To se nedá povědět. To se musí prodělat. Na nádraží Wilsonově uvítání jsme byli pražským Sokolstvem s předsednictvem a starostou br. Scheinerem v čele, zástupcem vlády, Národní Radou, zástupci městské rady a městské správy, zástupci jiných spolků a tisíce pražského i venkovského lidu. Po celé cestě z nádraží až do Tyršova Domu všude, kde jenom se člověk mohl udržet, na střechách domů, v oknech, na stromech, na telegrafických tyčích, všude bylo plno lidí a vzduch se chvěl provoláním slávy Američanům. Děšť květin sypal se na náš průvod, i celé kytice často padly nám k nohám v Tyršově Domě, který byl cílem naší cesty, uvítali nás pak hřejivými, srdečnými slovy br. Dr. Scheiner, jakož i jiní sokolští předáci. Radostí překypovala srdce naše, z očí ronily se slzy a na každém z nás při té příležitosti bylo znáti, že hluboce vtiskují se do jeho mysli dojmy, že na ně zajisté po celý svůj život nezapomene. Děkoval jsem jménem výpravy a ujistil jsem všechny přítomné přátelskými city a láskou československého lidu v Americe a ujištěním, že při každé příležitosti, jak nám poměry to budou dovolovat, budeme jim nápomocni, aby povznegli slávu Rpeubliky Československé až k těm metám nejvyšším.

Pak nastala práce ubytovacího odboru. Naším bratrům a sestrám cvičicím dostalo se ubytování v Tyršově Domě. Myslím, že nikdy před tím nebylo o ně tak dobře postaráno. Byla zde po ruce všechna opatření pro pohodlí cvičenců. Jenom br. náčelník jim to trochu znepríjemnil připomenutím, že za týden budou závody a veřejné vystoupení a že jest nutno hodně pracovat, každý den cvičit, pravidelně chodit

spát a časné vstávat. Dřív prý nepovolí, až bude po sletu. Já jsem již předem zajistil si byt v hotelu "Zlatá Husa" na Václavském náměstí.

Až do dnů sletových pořádáno bylo mnoho uvítacích slavností a hostin Národní Radou, legionáři, městem Prahou, starostou Scheinerem a jeho chotí, p. prezidentem a pod. Také my jsme pořádali hostinu v hotelu "Zlaté Husy". Přítomni byli všichni cvičici a vedoucí naši výpravy, předsednictvo Č. O. S., americké vyslanectví, americký konsulát, celkem asi 125 osob. Vydání s tím spojené bylo asi \$3 na jednu osobu, v čemž zahrnuta byla večeře, občerstvení a kouření. Bylo to poprvé v historii našich výprav, ale dle mého úsudku bylo to na místě. Při hostině této promluveno bylo několik pěkných řečí. Za vaši obec promluvil br. náčelník Jarka Jelínek, br. Ant. Doležal, sestra náčelnice slovenské jednoty, náčelnice sestra Vacková, za tmavější obec pak br. starosta Dr. Scheiner, místostarosta Mašek, br. Dr. Heller, náčelnice sestra Malá, podnáčelnice a jiní, pak americký vyslanec, americký konsul. Moji úlohou bylo hostině předsetati.

Pak se přiblížily nezapomenutelné dny sletové, ty dny, kdy Sokolstvo republiky opět dokázalo svoji dobrovolnou ukázněností, jak důležitou jest národní složkou, a světu pak, že žádný jiný národ nemá nic podobného. Když pak nástupní branou procházelo 14-400 mužů neb žen, tu každý z přítomných měl zajisté tentýž pocit jako já a myšlenky jeho nesly se tímž směrem jako moje: Že národ, který má takovou organizaci, nemůže býti v područí národa jiného. Sletu přítomni byli zástupci různých národů, mnohých evropských měst, zástupci různých tělocvičných spolků. Při zahajovacím dnu vypadalo to, jakoby všechny národy světa sešly se zde k konferenci. Mluveno bylo různými jazyky, ale všichni shodovali se v tom, že Sokolstvo jest organizací ojedinělou, které ve světě není rovno.

Nejenom jsem se potěšil, ale vskutku jsem byl hrdým nad vystoupením našich bratrů a sester při druhém dnu sletovém. Nejenom jsme se tentokráte zúčastnili slušným počtem cvičenců (asi 60), nýbrž i nácvik byl lepší nežli kdykoliv před tím. Bylo vidno, že ti, kteří to měli na starosti, věnovali tomu mnoho práce a péle. Odměnou jim budiž úsudek všech přítomných, kteří neskrbliili pochvalou a uznáním.

Během slavností sletových navštívili jsme radnici staroměstskou a při té příležitosti položili jsme věnec na hrob neznámého vojína. Po své řeči představen jsem byl lord-mayorovi města Londýna, který chtěl vědět, jak je to možným, že my v takovém množství putujeme do rodné vlasti. Odpověděl jsem mu na to: "Láska k vlasti a láska k věci sokolské jest toho příčinou." Bylo nás na radnici v ten den asi 150 a městská rada i s primátorem byli našimi hostiteli.

Den 4. července jest v Československé Republice dnem zdobení hrobů a tu společně s Americkým Kлубem z Prahy položili jsme věnce na hrob Fuegnera a Tyrše, dále na hrob Havlíčkův a na hrob jednoho z našich amerických lidí, Karla Jonáše, který na Olšanském hřbitově spí svůj sladký sen. Při té příležitosti přítomna byla jeho dcera pí. Saláková. U každého z těchto hrobů pronesl jsem případnou řeč.

Radosti sletové zkaleny byly smutnou zprávou o úmrtí br. Karla Vanička, který zajisté každému byl znám pro svou tichou, ale namáhavou a neúnavnou práci v řadách sokolských. U jeho rakve vyslovil jsem

jménem československé Ameriky soustrast Československé Obci Sokolské, jakož i jeho pozůstalým.

Den 4. července, svátek republiky Spojených Států Severoamerických, oslaven byl tím, že sešli jsme se na Masarykově nábřeží a pozorovali vztýčení americké vlajky na petrínské baště. Hudba zahrála americkou hymnu, my pak v průvodu odebrali jsme se na Slovanský ostrov (dříve Žofin), kde případně řeči promluví americký vyslanec p. Einstein, poslanec p. Vojta Beneš, předseda Národní Rady p. Prokúpek, pokladník města Chicaga p. J. Červenka a moje maličkost. Zpěvní čísla vyplněna byla Pěveckou Družinou Pražských Učitelů.

Den 6. července byl posledním dnem sletovým a zároveň dnem průvodu. Průvod byl největším, jaký kdy byl v Praze odbýván. Přes tři hodiny to trvalo, nežli přešel. Mnozí čestní hosté přehlíželi ho z tribuny, která vztýčena byla před staroměstskou radnicí.

Jako zvláštnost bych uvedl, že asi po 60 dní každý den přšlo v Republice Československé.

Druhá zvláštnost byla, že při cvičení starších bratrů v krojích po celou dobu cvičení přšlo jen se lilo a oni i s obecenstvem, kterého bylo přítomno asi 130 tisíc, vydrželi až do konce.

Po slavnostech sletových ohlášen byl zájezd do Plzně. Zúčastnilo se ho asi 350 členů výpravy. Dostalo se nám skvělého uvítání. V Plzni pořádány byly v tu dobu Tylovky oslavy. Vykonali jsme hromadnou pouť k jeho hrobu, který jest na tamnějším hřbitově. Šli jsme městem v průvodu, v jehož čele nesen byl věnec, který pak položen byl na Tylův hrob jménem vděčné Ameriky. Bratr Zeman, hlavní správce Tělocvičné Slovenské Jednoty Sokol a já pronesli jsme případné proslovy a na konec celé shromáždění zapělo naši národní hymnu "Kde domov můj." Jelikož přšlo, projektované cvičení se nemohlo odbývat. Večer pak byla slavnost v Sokolovně. Při této příležitosti návštěvě byla celá společnost také pohostěna správou Měšťanského pivovaru.

Následujícího dne pak na důkaz naší sjednocenosti s bratry Slováky ohlášen byl zájezd do Bratislavy, kam jsme se dostali v neděli ráno. Byli jsme uvítáni starostou města br. Dr. Okanikem, Dr. Blahou, senátorem Šrobárem a jinými. Jménem výpravy poděkoval jsem já a br. Zeman za přivítání. Při té příležitosti navštívili jsme také trosky historického hradu Děvína. Na rozloučenou s námi dávalo město Bratislava hostinu se zábavou, kde opětně proneseny byly případné řeči. Tak jako je Bratislava královnou měst slovenských, tak jest Turčanský Svatý Martin kolébkou slovenského národního citění a vědomí. Na cestě do Turčanského Sv. Martina učiněna byla zastávka v Leopoldově, kde dostalo se nám vřelého uvítání tamnější sokolskou jednotou a kde podány byly br. Zemanovi, br. Jelinkovi a mně kytice. Slova díky promluvil br. Zeman. V Turčanském Martině uvítání jsme byli starostou Sokola, který jest zároveň starostou města. Členové Sokola dostavili se v krojích a vedli nás průvodem do nově tam postavené Sokolovny, kde odbylo se případné uvítání. Večer na naši počest hráno bylo divadlo pod názvem "Statky — Zmatky". Druhý den odbývala se tělocvičná akademie. Teprve potom, když úřední návštěva byla odbyta, bylo mně možno věnovati se sobě samému a svým přátelům.

Již v Martině stihl mne telegram, že se připravuje asi desítidenní zájezd do jižních Čech a že nesmím při

tom scházet. Zbývaly mně asi tři dny času, jichž použil jsem k tomu, abych navštívil Vysoké Tatry.

Když pak jsem se vrátil do Prahy, shromáždil jsem asi padesát našich lidí a vykonali jsme společně návštěvu Kolína, Kostnice, Kutné Hory, Hradce Králové, Pardubic, Jaroměře a Turnova. Ve všech těchto městech dostalo se nám skvělého uvítání. Zájezd tento zůstane všem účastníkům v živé paměti po celý zbytek jejich hžívota. Pořad uvítání ve všech těchto městech byl povšechně skoro stejný, asi takto: Uvítání na nádraží, průvod městem do Sokolovny. Večer umělecká akademie, po programu pak taneční zábava. Druhého dne prohlídka městských památností a pak cesta na nádraží k další stanici. Část programu vozili jsme s sebou, totiž br. Martinka, který jest dobrým zpěvákem, majícím krásný tenor, jako nějaký hrdina z opery, a bratra Cihláře, pro kterého Smetana vepsal do "Prodané nevěsty" úlohu Kecela. Oba jsou členy baltimorské jednoty sokolské a svými solovými zpěvy i duety dělali furore.

Když pak jsem se do Prahy vrátil, tu jsem doufal, že konečně dostane se mně kýženého odpočinku. Ale zmýlil jsem se. Našel jsem tak pozvání na zájezd do Tábora, do Čáslavi, kde otvírala se krajská výstava. Obě místa jsem navštívil a pronesl tam případnou řeč.

Po tomto odbytém zájezdu jednoho rána stihne mne v hotelu zpráva, že nějaká pí. Vimrová z Chicaga, která jela s naší výpravou, zemřela a že odpoledne ve 3. hodiny odbývá se v Černošicích její pohřeb, bych se jistě dostavil a promluvil nad rakví několik slov. Objednal jsem věnec a s několika účastníky výpravy nasedli jsme do dvou automobilů a jeli na pohřeb. Po zemřelé zůstaly dvě dítky a bratr. Vyslovili jsme jim soustrast a promluvíli pár povzbuzujících slov. Zároveň pak jsem nabídl pomoc dítkám k jejich návratu do Spojených Států. Také jsem se po lodi Leviathan přivezl zpět do Chicaga.

Asi v tutéž dobu dostalo se nám pozvání p. presidenta, bychom jej navštívili v jeho letním sídle v Topolčankách. Oznámil jsem to všem, s nimiž jsem přišel do styku, jakož i v Americké Kanceláři se žádostí, aby ten, kdo chce jeti, se co nejdříve přihlásil. V den odjezdu měl jsem pohromadě asi desítičlennou výpravu. Na tuto návštěvu bude zajisté každý z nás rád po celý svůj život vzpomínat. Z cesty té máme po ruce nejenom obrázky, nýbrž i filmy pro uchování na budoucí čas. Na cestě do Topolčanek udělali jsme zastávku v Brně a v Blánsku, odkud jsme zajeli do propasti Macochy a jiných krápníkových jeskyní moravského Krasu. V Topolčankách byli jsme hosty p. presidenta, s nímž jsme spali pod jednou střechou. Jeli jsme s ním na výlet a také jsme s ním byli u jednoho stolu.

Po návštěvě u p. presidenta byl jsem pozván na večírek, který byl pořádán u "Zlaté Husy". Bylo mně řečeno, že jest to večírek na rozloučenou. Když se nás sešlo asi 150, tu jsem se dověděl, že to má být překvapeníčko na mne. Tak mně to oznámil br. J. Červenka, který předsedal a sestra Budinská, která vřelými slovy děkovala za vše, co jsem pro výpravu vykonal. Při té příležitosti byl jsem obdarován v upomínku na tento zájezd několika cennými předměty a kyticí.

Hned druhého dne oznámeno bylo rozloučení pořádané předsednictvem Č.O.S. Až na malé výjimky přítomni byli všichni cvičící a reprezentace výpravy. Br. starosta Scheiner, br. náčelník Jelínek, já a jiní promluvíli slova rozloučení. Jako dárek nám všem

přítomným v upomínku na slet dána byla krásná plaketa Tyršova Domu. Již druhý den po tom rozloučení mnoho našich nastoupilo zpáteční cestu se zastávkou ve Francii. Na to pak každý další den odjížděly celé řady našich lidí z Prahy, by dostali se na loď *Leviathan*, která 31. srpna odjížděla z Cherbourgu ve Francii. Na nádraží se vždy dostavili jak zástupci Č.O.S., jakož i jiných pražských spolků a těles, jakož i mnoho lidu pražského. Všichni loučili se s námi se slzami v očích. Cesta po lodi byla příjemnou a bez bouře. Mnozí z nás, kteří jsme tu cestu konali, vyslovili přání, by to trvalo déle. Již na lodi zařídili jsme vše pro zvláštní vlak z New Yorku do Chicaga a sice vlak dráhy Pennsylvánie. Vlak měl celkem 7 vozů, 5 spacích a 2 pravidelné. Každý byl spokojen, když za týden po vsednutí na loď dostal se až do svého domova.

Dojmy:

Špatný dojem na mne a mnoho našich učinila Americká Kancelář v Praze řízená částečně Americkým Odborem Sletovým a částečně Klubem Amerických Čechoslováků v Praze. Tak se zdá, že vše, co pro nás dělali, děláno bylo bezhlavě a bez soustavy. Tak na příklad v záležitosti vstupenek na sletišť: Na každém se žádalo, aby přišel do úřadovny a nechal tam své jméno, adresu a žádost o počet lístků, které si chtěl zakoupiti. Při tom musel se prokázati cestovním pasem, anebo nějakou jinou legitimací. Pak za několik dní měl přijíti zpět a dostati poukázku na listky. S touto poukázkou pak měl jíti na bank a listky sobě koupiti. Věru bylo to těžkopádné, ale ještě při tom bylo to nejhorší, že když v bance se stálo hodinu i více v řadě, než dostali se k okénku, kde listky se vydávaly, tu se mnohým řeklo, že nemají pro ně takové listky, které si objednali. To bylo hotovým překvapením a reptání nebralo konce. Myslím, že kdyby nám bylo tolik lístků schováno, kolik jsme oznámili, že nás přijede a listky tyto byly stejné ceny, řekněme asi 100 korun anebo i více a kdyby nám byli vyhradili jistý oddíl sedadel, že by jistě každý byl spokojen. Takto nebyl spokojen nikdo a mnoho našich lidí bylo úplně bez lístků. Když jsem všechny stížnosti přednesl na příslušném místě a složil \$500 záruky, dostal jsem listky, s nimiž jsem vyrovnal pak mnoho nedorozumění. Ovšem byl to opět nový příděl práce pro mne, jakož i malá finanční ztráta. Mnohý z našich lidí se musel spokojiti s lístkem ku stání na náš americký den.

Také uspořádána byla návštěva k p. presidentovi. Byl jsem požádán, abych předložil seznam členů naší výpravy, což jsem také učinil. Jaké bylo však moje překvapení, když několik set lidí se mne tázalo, proč jim nedostalo se pozvání k návštěvě p. presidenta, zdali my, kteří pozvání jsme dostali, si myslíme, že jsme něco více nežli oni. Těch, kteří pozvání nedostali, bylo mnohem více nežli těch, co je obdrželi. S oběma našimi výpravami přijelo asi kolem 15 set lidí, z těch pak bylo jistě přes 12 set bez pozvání. Mezi těmi bylo také mnoho našich národních pracovníků. Opětne nové nedorozumění a nová práce. Pro mnohé jsem pozvání opatřil, ale pro krátkou dobu nebylo možno všem vyhověti. Zval jsem mnohé, aby přišli i bez pozvání. Asi padesát jich přišlo, ale ostatní nepřišli. Prosadil jsem ale to, že v zájmu těch, kteří pozvání neobdrželi, nevybíraly se pozvánky vůbec. Ale přece to zanechalo mnoho nespokojenosti v řadách našich lidí. Daleko lépe to bylo uděláno v roce 1920, kdy v úřadovně vyvěšeno bylo návěští, ve kterém se

oznamovalo, v který den bude vykonána návštěva u pana presidenta, a kdo se chce zúčastniti, aby se dostavil v určitou hodinu, která byla uvedena. V tu hodinu jsme se pak sešli a spokojenost byla na všech stranách.

Mnozí z našich také žehrali na to, že do této úřadovny scházeli se společně členové úředních i neúředních výprav. Pro dobro Sokolstva bych doporučoval, aby v budoucnosti úřední výpravy měly svou samostatnou kancelář. Tím by se předešlo mnohým nedorozuměním.

Klubu Amerických Čechoslováků v Praze bych zároveň poradil, aby si pořídili předem pořádnou americkou vlajku, chtějí-li pořádati oslavy 4. července.

Dále by bylo žádoucí, aby tentýž klub nedovolil žádnému ze svých členů jako jednotlivci dělat různé věci na účet Klubu. Tím se jenom poškozuje zájem celku a dobré jméno klubu a co nejdůležitější, dobrá pověst Čecho-Američanů, které si vážíme nejvíce. V pádu, že by se tak přece nestalo, mělo by se na příslušných místech o tom referovati. Tak by se národu a veřejnosti dostalo náležitého ujasnění.

Odporučoval bych dále, aby v příštích výpravách jeli všichni účastníci jednou třídou na lodi. Viděl jsem při poslední výpravě, že rozdíl v cestování dělá také rozdíl v krajanském citění. Když nejedou všichni stejnou třídou, tu není té pravé demokracie a přátelství, jak by to mělo býti.

Dále jest žádoucí, aby veškeré přípravní práce dalších výprav děly se vždy prostřednictvím ústředního tělesa, zvláště chceme-li uchovati záznamy pro budoucnost. Nechci tím říci, že bych nebyl býval spokojen s těmi, kteří to měli na starosti, ale ztrácí se mnoho času se žádostmi o přesné výkazy. Dále také žádosti o členství výpravy by se daly lépe regulovati.

Konečně jako vůdce výpravy prohlašuji, že Sdružené Turistické Kanceláře, v nichž skupeni byli pánové a bratři těchto společností: Fr. Skala & Spol., Chicago, Fr. Filip od Security State Bank ze Cedar Rapids a F. Prantner od Brodský & Sovák z New Yorku, udělali vše možné pro zdar výpravy. Naš dik také náleží těm, kteří jako průvodčí provázeli výpravu, totiž br. Musilovi od firmy Skalovy, br. Strakovi od Security State Bank ze Cedar Rapids, br. Buriánkovi od Brodský & Sovák z New Yorku. Víím, že činili vše, aby nám cestu co nejvíce zpříjemnili. Jim patří náš dik a naše vřelé doporučení do přízně krajanů v Americe.

Nazdar!

Josef Plaček.

Zpráva technického vůdce první oficiální výpravy amerického Sokolstva na VIII. Slet do Prahy.

Byl jsem ustanoven Americkou Obcí Sokolskou co pomocník br. vedoucího Ant. Doležala při první výpravě na lodi George Washington na VIII. Slet všesokolský do matičky Prahy. Podávání zprávy do podrobnosti bylo by bezúčelné, neb by zabrala velkou část v "Sokole Americkém", kde každý kouteček pro dnešní dobu jest cenný a opakování toho, co již jest známo od bratrů dopisovatelů v denních časopisech z oné oficiální výpravy. Předem si přeji, by každý z jistých příčin zvěděl, že vše, co jsem konal, konal jsem z čisté lásky k sokolské věci, bez nějakého honoráře s té neb oné strany. Děkuji Výkonnému Výboru za poctu oné funkce a věřím, že úkolu jsem čestně dostál. Též děkuji všem výletníkům za vzorné chování při tak ohromném počtu a všem, kteří přispěli at' už jakým-

koli způsobem zpříjemniti cestu tam, kam upíral celý svět zrak na tak slavné dny.

Opouštíme Chicago o půl noci za velkého počtu známých a přátel, kteří nám naposled přišli stisknout ruku a vyříditi pozdrav tam v té dálné otčině. Při hudbě br. Husy, která zanotovala "Kde domov můj", opouští vlak o 11 vozech nádraží. Cesta vlakem do New Yorku byla dosti zábavná, v několika východních městech, jako Detroit, přisedali výletníci. Br. J. Fryš, starý sokolský harcovník, odevzdává nám Detroitčany a přeje nám vše dobré a šťastný návrat, a dále praví: "Vašku, na V. jsme jeli spolu, ale tentokráte mně není možno, nu, možná až na IX. Nazdar!" Viděl jsem, jak těžko mu bylo zůstat. Do New Yorku přijeli jsme druhý den ráno, vlakem téměř až k lodi, vše zdráva a v nejlepší náladě. New-yorčané přišli se s námi rozloučit s hudbou. Byli tu mladí i starší, přišli nám potrásti pravici. Mnohý sivý sokol pravil, jak šťastni jsme, že můžeme býti svědky tak velkých slavných dnů tam na druhé straně toho velkého rybníka. Před polednem zdviženy kotvy a za zvuků hudby, mávání šátků a hromového "Nazdar!" opouštíme přístav. Mijíme sochu Svobody, jež majestátně se vypíná jakoby též nám přála vše dobré, co dobrým občanům této nové země, jež nás přijala za své, bychom se šťastně navrátili, posílnění k další práci. Naše zavazadla byla již předem služebnictvem lodi dodána do našich kabin.

Snad by ani tato zpráva nebyla úplná, kdybych nejmenoval tu a tam několik obětavých bratrů sokolů, jako na příklad br. J. Blažka, starostu Sokola Slávského, jenž byl vedoucím členstva Slávských, kterýchž byl velký počet. S jeho přispěním a pomocí vyhradili jsme si prvé zasednutí ku stolům, a to ku spokojenosti všech cestujících. Popisování do podrobná všeho na lodi by nebylo účelno. Chci vše shrnout v jedno a to, že vše, jak jídlo, tak obsluha byly vzorné a prvotřídní, až na to obmezení místa lodní správou na palubě, kde pro velký počet cestujících byli jsme odkázáni pouze na vyhrazená místa pro druhou třídu. Nejhuř jsme to pocítili při pochodových a prostných cvičeních, jak mužů tak žen, která jsme cvičili dvakrát denně, totiž dopoledne a odpoledne. Cvičících byl vždy velký počet, a tu při požádání lodní správy, by nám byla poskytnuta postranní paluba prvé třídy, správa lodní rozhodně zamítla naše přání za příčinou toho a toho atd. Nu, musili jsme se spokojit s tím, co jsme měli, ale s obavou, jak následující výprava, která poveze kolem 70 cvičenců, bude zkoušeti a nacvičovati svá složitá prostná a ona krásná symbolická. Připomenul jsem našemu jednateli lodní správy, by při návratu do New Yorku pro následující výpravu sdělil to náčelníku br. Jelinkovi, by lodní správa udělala nějaký ústupek v zájmu onoho, ale jak jsem se pak dozvěděl, byli na tom jako my, bylo jim vše odmítnuto. Plavba byla nádherná, počasí jasné, žádné onemocnění, tu a tam nějaká dáma nepřišla ku stolu, ale to bylo prvé dny a pak každý den vše zasednuto, všem chutnalo a vše v dobré náladě. Nesmím opomenouti, že naši výletníci měli mezi sebou mnoho bratrů Sokolů, kteří dovedli baviti vše, i ony cizí hosty, kteří s námi jeli, humorem a anekdotami všeho druhu, tak že nám cesta byla zábavou až ku břehům Evropy. Co se týče výletníků, kteří jeli v III. třídě, byli všickni spokojeni. Sám jsem byl několikrát je navštívit. Každý byl spokojen, až na některého, jemuž nebylo to či ono dostačitelno; o tom raději pomlčím, neboť vždy se najde nějaký mudrlant a nespokojenec. Celkově vše zdráva a každý spokojen,

a po plavbě 8 a půl dne přistaneme v Bremen. V přístavišti byli jsme přivítáni oficiálně bratry Sokoly a zástupcem vlády československé republiky. Vůdce br. A. Doležal, jenž byl obdarován kyticí, případně odpovídal za celou výpravu. Po vyřízení formalit a malém občerstvení v nádražní budově nasedáno na vlak, sestávající většinou z vozů II. třídy. Zde bylo nejvíce vedoucích třeba, by vše šlo hladce. Mnohý, jenž měl druhou třídu, seděl ve třetí a opáčně, ale při dobré vůli dostali jsme vše a šťastně na hranice vlasti — do Děčína, kde jsme měnili vlak, který pak jel až do Prahy. Vyličovati dojmy a pocity toho nejsem mocen. Na každém nádraží v naší drahé vlasti očekávali a vítali nás, ta školní mládež se svými učiteli v čele, pěli písně a kvítí nám házeli do vlaku. Celé desítky krajanů přijelo nám naproti na hranice, též několik Američanů, kteří již byli nějaký čas před námi v republice. Konečně jsme u poslední mety — v Praze na Wilsonově nádraží, vítání výborem Sletovým a též správou městskou. Nastoupena cesta Prahou při hudbě do Tyršova domu. Po opětém vítání malý odpočinek a zákusek a pak rozchod s ubytovacím výborem, jedni do hotelů a jiní do soukromých bytů. V sobotu jsme přijeli a žádnému z nás nenapadlo, jak s výměnou našich peněz. Nebýti několika obětavých Sokolů, kteří nám vypomohli na 3 dny, tak bychom byli dělali dluhy. Díky jim! Pravím: tři dny, totiž sobota, neděle a pak v pondělí byl nějaký svátek a tu banky a obchody byly zavřeny po celý den, a tu až v úterý mohli jsme změniti. Avšak vše bylo zase dobře, neb pan plukovník Votrubec změnil o sto šest, a to v naší kanceláři. Následující den v neděli většina nás navštívila Americkou Kancelář, kde jsme oznámili naše bydliště a též zajistili sobě lístky na Sletišť. Též jsme si zde koupili několik odznaků, jako Americký odznak sletový, jenž umožnil přístup ku zkouškám dopoledním a odpoledním vystoupení jen ku stání s dopltekem ku sezení. Následující dny vždy ráno po návštěvě kanceláře jedeme neb jdeme pěšky na sletišť se podívat, jak jsou s prací daleko. Při spatření všeho toho, co se mělo upravit a udělat, měl jsem obavu, že ono ohromné hnízdo pro sokolskou rodinu nebude upraveno v čas. V nástupišti zely velké jámy, tribuny na polovic hotovy, parní lopata a válce pracovaly moc pomalu u porovnání s tím, co vidáme v Americe, a při tom to deštivé počasí, tak že hlína a zem se lepily na obuv a vše ztěžovalo. Robotníků bylo jak mravenců, tak že i někde sobě překáželi, ale doba 4 neb 5 týdnů je dlouhá, takže postupně každý den se chýlilo vše ku spokojení všech ku konci.

V době, než přijede druhá oficiální výprava, vyjeli jsme si na Slovensko v několika proudech, navštívili jsme čelná místa na Moravě, jako Brno, Moravský kras, Česko-americkou domovinu u Brna, kde jsme zanechali dosti slušný peněžitý dárek pro onen ústav, Špielberk a jiná a jiná historická místa. Perlou byla ona krápníková jeskyně, div přírody, též Macochu, Kateřinku a jiné a jiné. Dále Bratislavu na Dunaji, po níž jsme se plavili ku Děvinu, zříceninám u vltoku řeky Moravy do Dunaje, a pak návštěva tamnějšího Sokola Nové Vsi. Členové jmenované jednoty postavili si sami krásnou tělocvičnu a to vše zdarma, až na vnitřní úpravu, ku které i my jsme přispěli několika sty korun. Tato jednotka Nová Ves jest jakousi baštou a hrází a jako stráž po blízku sousedící Maďarie. Bratři junáci, všecka čest vám a čapky dolů. Jak jsme vás poznali, chcete hájit a bránit co jest nám tak po-

svátého, náš jazyk a naši vlast. Velice jsme byli překvapeni při jejich pěkném programu, též viděli jsme obrázky promítané z posledního Sletu v Chicagu. Hezky pozdě bylo, když jsme se vraceli zpět do Bratislavy, tentokrát vlakem. Následující den blížíme se blíže a blíže k Tatrám. Návštěva starého Smokovce, Tatranské Lomnice a Štrbského Plesa a jiné a jiné. Po několikadenním pobytu v Tatrách vracíme se zpět a to hořejškem na Těšínsko-Hlučínsko, tou žirnou Hanou, na Olomouc a zpět domů do Prahy; výlet to nádherný.

Po několikadenním odpočinku rozjíždíme se znovu a to k nám domů, tam kde jsme spatřili světlo světa, tam domů pod tu doškovou střechu. Vidím, jak mnohý z nás po mnoha a mnoha letech vchází z jakousi posvátnou úctou do té rodné a nyní svobodné dědinky. A ten náš dobrý venkovský lid, jak i on je si toho vědom, že Amerika, česká to Amerika, přispěla mnoho ku jejich samostatnosti. Sledujeme časopisy co se děje v Praze a očekáváme příjezd hlavní výpravy, a tu den před příjezdem většinou jsme v Praze. Očekávaný den jest tu, jak ráno v kanceláři hlásí telegraficky, že přijedou dva vlaky a to trochu se zpozděním. Šťastně došli. Další ponechám bratrům vedoucím z druhé výpravy. Nemíním tím, že bych byl s prací hotov, a té bude ještě dosti.

Po slavných sletových dnech vykonáno několik zájezdů a výletů, na příklad hned 8. července zájezd do Plzně, jeden to z těch největších, zájezd do Domažlic, na Šumavu, Českou Kubici, Čerchov a rodného kraje Koziny-Sladkého, a jiné a jiné. A tu ještě jednou návštěva našich rodných hnízd, neb doba návratu se blíží, rozloučiti se snad i naposled, potřást pravici a přát si — možná na shledanou, snad se zase uhlídáme. Zpět zase v Praze, přípravy na zpáteční cestu a to přes Francii. Mnoho členů výpravy jelo několik dnů před námi, neboť si přáli Paříž viděti. My opouštíme Prahu v neděli dne 29. srpna o 11.15 dopoledne, rychlíkem na Paříž, z Wilsonova nádraží, kde přišlo se s námi rozloučit tisíce přátel. Dojemné loučení přátel, s kterými jsme byli v úzkém spojení téměř čtyři měsíce — těžké loučení.

V pondělí veselí a zdraví dorazili jsme do Paříže, po krátkém odpočinku a občerstvení a návštěvě v U. S. Line kanceláři k vyhotovení jistých listin k další cestě, nasedáme na vlak kolem 9. hod. večerní a opouštíme Babylon nad Seinou a blížíme se Cherbourgu, kam jsme dorazili v úterý ráno o 6. hod. Zde nám nastalo trochu práce a to vyplňování jistých formalit lodních a jiných listin a pomoci, kde toho byla potřeba, pak lékařská prohlídka, která se odbyla hladce a pak teprve jsem mohl jíti se nasnídati. To bylo kolem 10. hod. dopolední. Po vypití koflíku kávy mohli jsme si prohlédnouti trochu to přístavní město. Kolem druhé hodiny odpoledne po příjezdu třídy první nasedáme na malý parník se svými zavazadly. Čekáme do nekořena, kdy nás dopraví k obru všech lodí, Leviathanu, která pak nás přeplaví přes tu louži na druhou stranu. O šesté hodině večer nasedáme a za nějakou hodinku opouštíme břehy starého světa.

Po nádherné plavbě a ideálním počasí, snad příroda chtěla nás odškodnit, neboť tam v Čechách každý den pršelo. A nyní aby bylo hezky a oněch pár dnů jsme užili na palubě v slunečním jasu. Za pět dní a několik hodin ocitáme se opět na půdě americké. Snad každý by si byl přál, aby cesta po lodi a v té milé společnosti trvala déle a přes to, že doma nás očekávali drazí, nějak se nám nechtělo z toho plujícího obra.

Tentýž den přistálo v new-yorském přístavě na deset oceanských lodí, s tisíci cestujícími. Prohlídka zavazadel byla v brzkou odbyt. Několika cestujícím nedopatřením dle abecedy zavazadla byla rozptýlena, avšak za pomoci několika nás vše se našlo ku spokojenosti všech.

Chtěl jsem podati co možná krátkou a stručnou zprávu, ale, jak vidím, kdyby byla ještě jednou tak dlouhá, nebylo by to vše. Ponechám bratrům vedoucím na druhé lodi též něco, jako na příklad: Oslava 4. července na Slovanském ostrově (Žofín) Američany, hromadná návštěva u prezidenta na hradě, listky na sletišť pro hlavní dny, které jsme měli zamluveny šest neděl předem a pak takový Kocourkov, a konečně nedostatečné vedení naší kanceláře. To vše asi vám druzí vůdcové sdělí. Měl bych toho více, ale raději to zkrátím. Jsem dalek dělati někomu výtky, co měl a co neměl kdo dělat. Americká Obec Sokolská dostala svému úkolu, obětovala takřka poslední halěr s vysláním tak velkého počtu cvičenců a jiných. Příští doba ukáže, zda-li ta obět' stála za to.

Při závěrku ještě jednou děkuji všem, kteří nám byli nápomocni pro dobro výpravy, též i tam v Praze v kanceláři a to pluk. Votrubcovi za jeho nezištnou práci, též pí. Jul. Hrubantové. Všem účastníkům naší první výpravy volám dík a na shledanou! Nazdar!

Václav Klaus.

ZPRÁVA NÁČELNÍKA A. O. S.

Poněvadž celý Tech. Výbor Obce mimo dvou členů účastnil se VIII. sletu v Praze, nebyly po dobu zájezdu konány pravidelné schůze. Zastupoval zde náčelníka br. Oselka. — Na lodi byla konána jedna porada ohledně vystoupení po příjezdu do Prahy v kroji, neb v občanském obleku. Rozhodnuto v občanském s ohledem na vážné důvody. — K radosti své i nás všech sděluji, že chování amer. čtyry bylo vzorné a že nemám ani jediné příčiny ku stížnosti. Pravá sokolská disciplína vládla v četě, že bych si přál, aby takový pořádek byl v celé Obci. Ažkoliv v posledních týdnech před zájezdem ujal se Tech. Výbor práce na zvláštním vystoupení, přece se tato zdařila a nácvik na vzor těžkému cvičení byl přesný, takže čestně jsme povinnost vykonali.

Také sestry newyorské, Češky i Slovenky, za vedení sestry R. Jirsové provedly po dvakráte na slavnostní Akademii skladbu br. Martinyho, kterou nacvičovaly teprve na lodi a jež přesným nácvikem byla velmi působivá.

Závodů se účastnila 2 družstva nižšího oddílu, jedno vyššího, sestavené z bratří kursistů a dobrovolníků na vlastní náklad jedoucích. V 10ti-boji závodil br. Šmidl, jež docílil šesté místo v pořadí.

I. družstvo nižšího oddílu umístnilo se velmi krásně a získalo přes 85%, tudíž velký diplom. Na závoděšti nebylo dle výsledku lepšího družstva na nářadí. Ztráta bodů jeví se až při běhu, kde bratři závodili v písku po kotníky, po velikém líjaku, kde před nimi přeběhlo více než 250 družstev. II. družstvo nižší se neumístnilo, pouze někteří jednotlivci. Sestavil jsem tuto četku pouze proto, aby bratři když již jsou v Praze, získali zkušenosti závodnické.

Vyšší družstvo je deváté v pořadí. Činili sice co mohli, ale s výsledkem spokojen nejsem, neboť to bylo "žabaření" vyjma dvou jednotlivců. Je tu důkaz, že potřebujeme vyspělejších závodníků jako sůl.

Kursu v Praze se účastnilo 37 bratří a sester.

Přijati jsme byli všude skutečně bratrsky a získali jsme zkušenosti bohaté. Víme nyní, jak pozadu v mnohém jsme v Sokolství zde u nás a co všechno musíme doháněti.

Pro práci sester a bratři za mořem chováme obdiv a děkujeme jim za vše co pro nás učinili.

Nyní Tech. Výbor s novou silou uchopí se práce. Program činnosti přinesu do příští schůze.

Na zdar!!

Jarka Jelinek, náčelník.

ZE ŽUPY VÝCHODNÍ

Zápis ze schůze Ústředního Výboru Župy Východní, konané dne 20. září roku 1926.

Za nepřítomnosti br. starosty, který byl omluven, zahájil schůzi br. místostarosta Josef Švec. Zápis z minulé schůze čten a schválen, tak jak byl sepsán. Dopis T. J. Sokol Newark, N. J., vzat na vědomí a zástupci župy dostaví se do společné schůze bratrů Sokolů a sester Sokolic, aby se přátelsky dohodli a připravili k nové práci. T. J. Sokol Petersburg, Va., zaslala ček v obnosu \$18.50 za vyplacení nářadí. Zprávy z jednot: V T. J. Sokol Little Ferry začali cvičit a slibují dobrý úspěch. T. J. Sokol New York cvičí pilně a uspořádali vyjíždku k bratrské Jednotě do Islip. Po prázdninách začíná opět čilý ruch ve cvičení. Br. náčelník Josef Gregor podal zprávu, že účastnil se schůze výstavního výboru ve Filadelfii a určito jest, že československý den při oslavě prohlášení československé samostatnosti na výstavu ve Filadelfii bude pořádán dne 6. listopadu 1926. Sokolstvo při té příležitosti podá ukázkou své vyspělosti. Příští schůze výpravního výboru odbýváti se bude dne 3. října. Br. starosta Josef Modr zvolen byl za zástupce. K bratrům a sestrám župy Východní má být učiněno vyzvání, aby československého dne na výstavě se v počtu co možno nejhojnějším účastnili.

Nazdar.

Josef Kolman, jednatel.

ZE ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ

Zápis ze schůze technického odboru župy Severovýchodní, konané 29. září 1926.

Schůzi zahájil br. Pliska a zároveň přivítal br. Příhodu a manželé Kunáškovy, kteří se vrátili ze sletu z Prahy.

Jednota Bannister zasilá zápis ze schůze a popis celé oslavy, která byla pořádána v den, kdy jednota tamnější přijata k A.O.S.

Č.O.S. zasilá na ukázkou sešit Sokolských besed, které doporučuje k čtení našemu dorostu.

Pořadatelé československého dnu zasílají děkovný dopis, že cvičili cvičenci naší župy na jejich oslavě. Zprávy zástupců jednot clevelandských:

Nová Vlast: Po uplynutí prázdnin začlo cvičení pravidelně s pěkným počtem cvičících.

Cleveland: Cvičení je v proudu, až na to, že mají velmi slabou návštěvu cvičenců. Dorostence vůbec jednota žádné nemá. Na otázku vedoucích, co je toho příčinou, udáno přestěhování členů daleko od sokolovny, což znemožňuje pravidelné návštěvy.

Tyrš: I zde začli cvičit pravidelně. Návštěva uspokojivá. Br. Čech vzdal se vedení cvičení v jednotě.

Čech-Havlíček: Prázdniny, které mělo jen žactvo, jsou u konce, a všechny třídy pilně cvičí. Členstvo a dorostenky si prázdniny nepřáli a proto cvičili celé léto. Návštěva cvičících je velká, takže cvičící odbor (který byl skoro celý v kursu v Tyršově domě v Čechách), čeká plno práce. Cvičící již se těší, že příchodem všech zvýší se ruch v sokolovně.

Dále br. Pliska podal zprávu o účasti na veřejném cvičení v Toledu na "Labor Day". Přítomny byly jednoty Owoso, Bannister, Detroit a Cleveland. Z Clevelandu bylo celkem 67 návštěvníků, z nichž byli 4 od Sok. Nová Vlast, 12 od Sok. Tyrš a ostatní od Sok. Čech-Havlíček.

Po tomto rozpravena debata o příštím župním sletu, který bude konán v červnu 1927. Jako přípravou k tomu pořádán bude kurs v technice i ideový a sice osmidenní, v druhé polovici ledna. Příprava prostných pro slet a závody svěřena bude kursistům, kteří byli v Čechách.

Usneseno, že prostná, která budou připravena na slet, nesmí být použita k zimním veřejným vystoupením před sletem. Za tímto účelem bude svolána mimořádná schůze, kde rozdělena bude práce, na které je třeba začít co nejdříve.

Pravidelné schůze technického odboru přeloženy na 1. neděli v měsíci na 9. hod. ranní, aby mohli být přítomni též zástupci Jednot venkovských.

Na konec br. Pliska požádal br. Příhodu, aby nám něco pověděl o sletu a o cestě. Bratr přání vyhověl a zajímavě líčil cestu, a zvláště všem se zavedl popisem Tyršova domu. Mnoho vyprávěl nám o kursistech a kázni při cvičení. Jistě nebyť nešťastných hodin, trvala by schůze až do rána. — Zdar!

M. Chaloupka.

ZE ŽUPY ZÁPADNÍ

Okrsek Minnesotský.

Zápis ze schůze okrsku Minnesotského, odbývané dne 25. července roku 1926 v pavilonu Sokolského Tábořiště, Pine City, Minn.

Br. Frant. Šrámek, starosta, uvítal zástupce sdružených jednot. Přítomny následující jednoty: St. Paul, Minneapolis, Pine City, Denham. Zpráva zaslána Těl. Jed. Hopkins, Minn. Čteny dopisy od Sokola Havlíček-Tyrš, Hopkins a Phillips, Wis.

Z dopisu Těl. Jed. Sokol Phillips, Wis., vyznívá, že bratři ve Phillips, Wis. přítomnou dobou považují se za velmi slabé, by přidali se ku Amer. Obci Sokolské, dopis podepsán tajemníkem Frank Hora, Phillips, Wis., Box 158.

Br. Jos. Zajiček, Těl. Jed. Hopkins, oznamuje, že nemožno jim schůze se účastniti následkem mnoha práce v jejich rolnickém okrese.

Br. Suk z enham, oznamuje čilou práci v malé jejich jednotě Severní, kde pro ledové počasí mohou cvičiti pouze 5 měsíců v roce. Br. Pazderka, náčelník, Minneapolis, praví, že činnost jejich se chválí sama sebou, pilně cvičí sokolové i sokolky. Zájem cvičícího členstva na schůzích větší než starších. Oznamuje, že žádné prázdniny nebudou a cvičiti se bude celé léto.

Br. Fr. Wimer, náč. St. Paul, cvičí se pravidelně, průměrně 80 cvičenců úhrnem. Vyslali výpomocná

družstva do Minneapolis a Hopkins, cvičitele do Hutchinson a Pine City. Úhrnem cvičí 5 družstev. Br. Dvořák, Dram. Odbor, vypráví o úspěchu sok. Ochotníků, kteří jejich finanční výtěžek \$400, věnují ve prospěch Tábořiště.

Br. Volenec, taj. Pine City, praví, že následkem horka se nyní necvičí, ale začnou brzy nyní a cvičí pak dvakrát týdně.

Br. Suk čte finanční zprávu okrsku za poslední tři měsíce, schválena a přijata jak čtena.

Br. Louis Hlaváček čte finanční zprávu Tábořiště, ze které vysvitá, že budovy postavené budou státi okolo \$3,000.00. Br. Šrámek vyslovuje se o liknavosti větších Jednot, co zájmu Tábořiště se týká.

Br. Pavlíček: O používání Campu, mládeži sokolskou, činnosti tělocvičné v něm a plování a používání členy všech jednot, a plování v Jezeře, vypracování pravidel atd. Usneseno, by veřejná resoluce byla otištěna v Pine City časopise, vzdávající díky tamějším obchodníkům za jejich podporu.

Br. Drassal navrhuje změnu cvičebního pořádku pro rok 1926-1927 a podává plán jeho, který přijat. Podává plán o společném cvičiteli dočasném, který by objel všechny jednoty, kdyby bylo zapotřebí. Br. Drassal nabízí 14 dní svého času na obejiti jednot a tak zahájit sezonu cvičební. Plán br. Drassala přijat na návrh br. Dvořáka, Br. Trojan navrhuje, by příští schůze odbývána byla v St. Paul, dne 24. října, přijato.

S poděkováním všem činnovníkům za jejich práci br. starosta ukončil schůzi se sokolským "Na zdar!"

Frank R. Vaněk, jednatel.

DO SOKOLSKÉ MINNESOTY.

Opět přichází doba, kdy otevřít se má v plném proudu naše sokolská činnost ve vnitřních tělocvičnách. Po léta již ti naši sokoláci vždy na léto se jaksí odeberou do chládku a necvičí se.

Já nevím, zda bych měl posuzovati ty naše cvičence aneb ten náš system sokolský, proto myslím, že bude za dobře, když poukáži na hochy amerických organizací, jak tito se činí v atletice celé téměř léto a zato zase v zimě nedělají většinou též nic jiného, než dřou opět atletiku. Naši hoši jsou též přece hoši zde rození a též pěstují rádi atletiku a tak myslím, že by i zde v Minnesotě šlo ten náš způsob nějak spojit a na místo prázdnin využít celého léta, byť to byla třeba pouze atletika.

Řekněme, že by každá jednot mohla utvořit takový baseballový team. Nemusil by to být právě baseball, mohl by to třeba být Playgroundball, čili Indoor baseball. Družstva mohla by mezi sebou závodit o sokolský championát v této hře. Vždyť má hnedle každý káru, tak že by se to snadno dalo uskutečnit. Jednoty by měly o tomto přemýšlet a zkusit takový letní program jednu sezonu. pak též by bylo záhodno uspořádat atletické závody v létě a závody gymnastické pak uvnitř v zimě, tak že by se též naše práce rozdělila na části spadající do sezony. Tak, jak máme dnes naše závody v atletice a gymnastice, mohl by být i závod v létě ve sportu v každém okrsku a pak i celé Obce. Miním tímto tournament Obce Sokolské v tom neb onom sportu. Myslím, že takovýmto způsobem by se ta naše činnost nedrobila tak, jak se na mnoha místech drobí dnešního dne.

Plány pro příští naši Okrskovou tělocvičnou činnost upravuje technický odbor Okrsku dle návrhu ná-

čelníka, přijatého na poslední schůzi Okrskové v novém Sokolském Tábořišti. Budou sestavena společná cvičení žen a mužů s výměnou náradí, a to cvičení s tyčemi a s činkami, které si cvičenci vymění během výkonu. Též budou upraveny skupiny k cvičení a totiž každá Jednota obdrží pět předepsaných skupin dle počtu členstva a též trochu dle schopnosti a vyspělosti cvičenců. Tyto skupiny pak každý cvičitel nacvičí řádně s dohledem okrskového cvičitele, který občas každou jednotu navštíví. Tyto skupiny pak budou panoramicky sestaveny pro veřejné vystoupení Okrsku, tak aby i se strany diváků byly tyto oceněny a při tom tyto budou též sloužiti za dobré cvičení a přípravu k těžším sestavám v budoucnosti. Skupiny budou na náradí i bez náradí a ve formě pro začátečníky v sestavě prvé a čím dále pokročileji v sestavách dalších.

Pro Sokolice pak na místo skupin bude vybrán esthetický tanec, takový, ve kterém pak by vycvičeny byly vlivné pohyby paží a lehkost tanečních kroků i ladné a obratné pohyby těla, které naše Sokolice v Minnesotě tak mnoho postrádají.

Na náradí bude předepsáno pět výkonů na každém, které pak budou též v každé jednotě řádně nacvičeny pod dozorem Okrskového cvičitele a takovýmto způsobem doufáme začít letos systematicky s kraje a stejně v celém okrsku s touhou po vycvičení dobrých a všestranných borců v Okrsku našem.

Cvičitelé budou muset se sjížděti častěji k řádnému nácviku napřed sami a musejí lépe dbáti nežli dříve a nic nesmí býti nemožným neb těžkým, jinak bychom nepřišli do smrti dále než-li jsme dosud.

Vím dobře, že náš Okrsek nemá nikde financí na udržování společného cvičitele a právě proto musíme tedy sami dbáti trochu více a činiti to, co nejlépe za stávajících poměrů nám možno.

Technický Odbor Okrsku bude museti žádati Okrskový Výbor o finance k zaměstnání společného cvičitele občas, aspoň tak, aby pomoc byla rozdělena do všech jednot stejně.

Zástupci v Okrsku též si musejí pak uvědomit, že když není financí a možnost zjednatí cvičitele takového, který by ovládal obě řeči a rozuměl též naší omladině, že bude snad na místě, když se ten již tak ověřený a jak se jeden zástupce vyslovil, otrápaný cvičitel Minnesotského Okrsku, dá opět do práce a pomůže zase trochu tu činnost pošťouchnout ku předu, což se i stane, jen jest zapotřebí všech úředníků a činovníků jak Okrsku tak i Jednot. Součinnost a chuť k práci pro celý Okrsek a ne jen každý pro svoji jednotu a každý zvlášť, jak se posledním rokem dělo.

Pak dále by bylo dobře bráti zřetel, že odbory vzdělavací i technický musejí pracovat společně a ne dovolit, aby jeden odbor byl v cestě druhému, jak s časem v tělocvičně, tak s financemi a ve všem jiném. Protož doufejme v lepší činnost v přicházející sezoně.

Na zdar!

Franta Drassal, náč. Okrsku.

Sokolské dny

ukazují nám, že bychom měli u nás
zvednout — lásku k vlasti,
rozhoupat — národní obětavost,
zlomit — nesvornost,
přeskočit — stavovské rozdíly,
a vzepřít se — německé rozpínavosti.